

Poština plačana v gotovini.

KRALJEVINA

JUGOSLAVIJA

SLUŽBENI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINI

40. kos.

V LJUBLJANI, dne 10. julija 1931.

Letnik II.

VSEBINA:

246. Zakon o državnem prometnem osebju.

Zakoni in kraljevske uredbe.

246.

Mi

ALEKSANDER I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Jugoslavije,
predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra
za promet in po zaslišanju Našega predsednika mini-
strskega sveta

zakon

o državnem prometnem osebju.*

I. POGlavJE.

Osnovne odredbe.

§ 1.

Ta zakon velja tako za uradnike, kakor tudi za
ostale uslužbenke državnih prometnih ustanov.

Za kontraktualne uradnike, dnevničarje in delavce
veljajo samo odredbe X. poglavja.

§ 2.

Vsa zvanja v vseh strokah državne prometne službe
so ob zakonskih pogojih enako dostopna vsem državlja-
nom po rojstvu, kakor tudi onim naturaliziranim držav-
ljanom, ki so po narodnosti Jugoslovani.

Drugi naturalizirani državljani smejo dobiti službo
pri državnih prometnih ustanovah samo, ako so 10 let
nastanjeni v kraljevini, po posebni odobritvi Državnega
sveta na obrazložen predlog ministra za promet pa
tudi prej.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne
1. julija 1931, št. 146/XLVIII—317.

Tuji državljani se morejo sprejeti na delo v državno
službo kot kontraktualni uradniki ali kot dnevničarji.

§ 3.

V državno prometno službo sme biti sprejet kdor
izpolnjuje poleg pogojev iz § 2. tudi še te-le pogoje:

1. da je dovršil 18 let starosti;
2. da je telesno in duševno zdrav. Za neposredno
eksekutivno službo se ne more sprejeti, kdor ni pravilno
telesno razvit, posebno pa ne oni, ki je nem, gluhi, krat-
koviden, ki ne razločuje barv ali je podvržen božjasti;
3. da je dobrega vedenja;
4. da ima v primeru mladoletnosti odobritev rodi-
teljev ali varuha;
5. da zna popolnoma službeni jezik;
6. da ima po zakonu predpisano izobrazbo za stroko,
v katero želi vstopiti, in da izpolnjuje ostale pogoje, ki
se zahtevajo s posebnimi predpisi za službo v stroki;
7. da ni dovršil 60 let starosti, razen v primerih
neposrednega prehoda iz državne kontraktualne službe;
8. da je po dovršenem 21. letu starosti odslužil ob-
vezni rok v stalnem kadru, razen če je po odredbah
zakona o ustroju vojske in mornarice kot edini hranitelj
nesposobnih zadrugarjev, ali kot stalno ali začasno ne-
sposoben oproščen službe v stalnem kadru, odnosno ako
je zavezan plačati vojnico, da dokaže, da je vojnico
plačal;
9. da ni pod skrbstvom ali v konkurzu ali da ni nad
njim podaljšana očetovska oblast;
10. da ni bil s sodno razsodbo obsojen na izgubo čast-
nih pravic, kar je ovira ves čas, dokler ta izguba traja;
11. da mu kot aktivnemu državnemu uslužbencu ni
prestala služba iz razloga, predvidenega v točkah 1., 2.,
7., 9. ali 12. § 112.;
12. da mu kot državnemu upokojencu ni bila s sodno
ali disciplinsko razsodbo odvzeta pravica do pokojnine.

§ 4.

Državni prometni uslužbenec ne more biti, kdor
javno izraža načelo zoper obstoječo državno obliko ali
načelo protipravne izpremembe državnega reda.

§ 5.

Ženski uslužbenci se smejo sprejeti v službo državnih prometnih ustanov kot: telefonistinje in telegrafistinje v centrali, kot blagajničarke voznih listkov ali kot strofepiske.

§ 6.

Sprejem v službo se vrši na osnovi pismene prošnje, podprte z vsemi potrebnimi listinami.

II. POGlavJE.

Razdelitev uslužbencev in službe.

§ 7.

Uslužbenci državnih prometnih ustanov se dele na uradnike, uradniške pripravnike, zvaničnike in služitelje.

§ 8.

S predpisi o ureditvi poedinih strok državne prometne službe se odreja ali se zahteva za vstop v stroko nepopolna srednješolska, popolna srednješolska ali fakultetna izobrazba, odnosno strokovno šolska izobrazba z zaključnim izpitom, enaka tem šolskim izobrazbam.

Katere strokovne šole odgovarjajo fakultetni, odnosno popolni ali nepopolni srednješolski izobrazbi, predpiše minister za prosveto z uredbo, izdano v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta po zaslišanju fakultetnega sveta, če gre za višjo strokovno šolo, a po zaslišanju glavnega prosvetnega sveta, če gre za srednjo ali nižjo strokovno šolo.

§ 9.

Izjemoma se smejo v stroko, za katero se zahteva nepopolna srednja ali njej enaka strokovna šola, sprejeti za uslužbenca državnih prometnih ustanov tudi podoficirji, če so dovršili 10 let neprekinjene in dobre podoficirske službe v stalnem kadru ob pogojih in na način, določen v čl. 74. zakona o ustroju vojske in mornarice. To velja tudi za zvaničnike I. kategorije, ki dovrše v isti stroki 10 let neprekinjene in dobre zvaničniške službe.

§ 10.

Za stroke, v katerih se opira delo v glavnem na prirojeno sposobnost ali večino, pridobljeno s strokovno vadbo, predpiše predsednik ministrskega sveta z uredbo, kateri šolski izobrazbi ustreza delo v tej stroki v smislu 1. odstavka § 8.

§ 11.

Za zvaničniško službo I. kategorije se zahtevata najmanj 2 dovršena razreda srednje ali njej enake druge šole, ali izučena obrt z mojstrskim izpitom in poleg tega 2 leti neprekinjene in prav dobro ocenjene dnevničarske službe v isti stroki ob pogoju neposrednega prehoda iz dnevničarske v zvaničniško službo, in poprej opravljenega strokovnega izpita.

Izjemoma smejo biti zvaničniki II. kategorije, ki dovrše 10 let neprekinjene in dobre službe na delu v isti stroki, postavljeni za zvaničnike I. kategorije po poprej opravljenem izpitu za dotično stroko.

§ 12.

Za zvaničniško službo II. kategorije se zahteva dovršena ljudska (osnovna) šola, odslužen obvezen rok v stalnem kadru, kolikor dotičniki niso oproščeni službe v stalnem kadru kot edini hranitelji nesposobnih zadruagarjev, in 2 leti neprekinjene in prav dobro ocenjene dnevničarske službe v isti stroki ob pogoju neposrednega prehoda iz dnevničarske v zvaničniško službo in poprej opravljenega strokovnega izpita.

Izjemoma se smejo služitelji, ki dovrše 10 let neprekinjene in dobre služiteljske službe na delu v isti stroki, in imajo dokončano osnovno šolo, postaviti za zvaničnike II. kategorije po poprej opravljenem izpitu za dotično stroko.

§ 13.

Za služiteljsko službo se zahteva najpotrebnejša pismenost in odslužen obvezen rok v stalnem kadru, v kolikor dotičniki niso oproščeni službe v stalnem kadru kot hranitelji.

III. POGlavJE.

Pripravljalna služba.

§ 14.

Za postavitev na uradniško službeno mesto se mora poprej opraviti pripravljalna služba in državni strokovni izpit.

§ 15.

Pripravljalna služba traje najmanj 3 leta v posamezni stroki.

V pripravljalni službi se daje pripravniku možnost, da upozna vse vrste poslov svoje stroke.

Po dovršenem drugem letu pripravljalne službe sme pripravnik opraviti predpisani državni strokovni izpit.

§ 16.

Strokovni izpiti se opravljajo pred komisijami, ki se za vsako leto v naprej sestavljajo po strokah.

V pravilih o izpiti, ki jih predpiše minister za promet, kolikor to ne bi bilo predpisano s posebnim zakonom, se odredi izpitni program, kakor tudi kraj, sestava in čas poslovanja izpitnih komisij.

Strokovni izpit se sme v isti stroki dvakrat ponoviti. Med izpiti mora biti razdobje najmanj 6 mesecev.

Uradniški pripravnik, ki ne opravi strokovnega izpita do dovršenega 5. leta pripravljalne službe, ali ki ga tudi pred tem rokom tretjič ne opravi, se mora odpustiti iz pripravljalne službe dotične stroke.

Pripravniku, ki opravlja strokovni izpit zunaj kraja svojega službovanja, se priznava pravica do potnih stroškov, če izpit opravi.

Izpiti so brezplačni.

§ 17.

Uradniškemu pripravniku, ki izpremeni med pripravljalno službo stroko preden je opravil strokovni izpit, se sme računati čas, ki ga je prebil v prejšnji stroki, v rok pripravljalne službe v novi stroki ali pripravljalna služba v tej stroki mora trajati najmanj eno leto, toda se s tem letom ne sme prekoračiti skrajni rok 5 let za pripravljarno službo.

§ 18.

Ce prestopi uradniški pripravnik v drugo stroko potem, ko je v prejšnji stroki že opravil strokovni izpit, sme biti oproščen strokovnega izpita v novi stroki iz onih predmetov, iz katerih je opravil izpit že v prejšnji stroki.

§ 19.

Ce prekine uradniški pripravnik pripravljajno službo iz drugega razloga razen zbog bolezni ali zato, da odsluži obvezni rok v stalnem kadru, se mu šteje prejšnja pripravljajna služba samo v isti stroki.

IV. POGlavJE.

Prejemki aktivnih uslužbenčev državnih prometnih ustanov.

§ 20.

Vsa uradniška zvanja državne prometne službe so razdeljena na položajne skupine po tabeli v § 22. Skupine II., III. in IV. imajo po dve stopnji. Vse, kar je v tem zakonu predpisano za skupine, velja tudi za stopnje.

§ 21.

Prejemki uradnikov državnih prometnih ustanov se dele na plačo, položajno doklado in osebno in rodbinsko draginjsko doklado.

V skupinah od IV., prve stopnje do X., imajo plače periodične poviške po tabeli v § 22.

§ 22.

Uradniške mesečne plače, položajne doklade in draginjske doklade po položajnih skupinah in draginjskih razredih so te-le:

Položajna skupina	Stopnja	Plača	Plača s periodičnim poviškom				Položajna doklada	Osebna drag. doklada		
			1	2	3	4		Drag. razred		
								I.	II.	III.
I		4.000					3.500	1.500	—	—
II	1	3.750					3.110	1.500	1.350	—
	2	3.500					2.700	1.500	1.350	—
III	1	3.250					2.120	1.350	1.200	1.100
	2	3.000					1.720	1.350	1.200	1.100
IV	1	2.850	2.550	2.750	3.000		1.320	1.300	1.150	1.050
	2	1.750	1.950	2.150	2.350		920	1.300	1.150	1.050
V		1.450	1.550	1.650	1.750		800	1.250	1.100	1.000
VI		1.150	1.250	1.350	1.450		650	1.200	1.050	950
VII		910	970	1.030	1.090	1.150	500	1.150	1.000	900
VIII		730	790	850	910		400	1.100	950	850
IX		575	625	675	730		300	1.050	900	800
X		475	525	575	—		200	1.000	850	750

§ 23.

Uradniški pripravniki imajo za prejemke mesečno plačo po draginjskih razredih, in sicer:

1. v strokah, v katerih so zvanja razporejena od VIII. skupine:

v I. draginjskem razredu	1.800— Din
v II. " "	1.650— Din
v III. " "	1.550— Din

2. v strokah, v katerih so zvanja razporejena od IX. skupine:

v I. draginjskem razredu	1.550— Din
v II. " "	1.400— Din
v III. " "	1.300— Din

3. v strokah, v katerih so zvanja razporejena od X. skupine:

v I. draginjskem razredu	1.400— Din
v II. " "	1.250— Din
v III. " "	1.200— Din

Poleg plače pripada uradniškim pripravnikom tudi rodbinska draginjska doklada,

§ 24.

Prejemki zvaničnikov I. kategorije se dele na plačo, položajno doklado, osebno in rodbinsko draginjsko doklado.

Vsa zvanja zvaničnikov I. kategorije so razdeljena na štiri položajne skupine, njihove plače pa imajo v prvi skupini 3, v ostalih pa dva periodična poviška.

Mesečne plače in položajne doklade zvaničnikov I. kategorije, kakor tudi osebne draginjske doklade so po položajnih skupinah in po draginjskih razredih te-le:

Položajna skupina	Plača	Plača s periodičnim poviškom			Položajna doklada	Osebna draginjska doklada		
		1	2	3		Draginjski razred		
						I.	II.	III.
I.	720	815	910	1000	145	925	800	750
II.	625	670	720	—	115	905	780	730
III.	530	575	625	—	95	890	765	715
IV.	335	430	530	—	75	875	750	700

§ 25.

Prejemki zvaničnikov II. kategorije se dele na plačo, položajno doklado, osebno in rodbinsko draginjsko doklado.

Vsa zvanja zvaničnikov II. kategorije so razdeljena na tri položajne skupine, njihove plače pa imajo v I. skupini tri, v ostalih pa po dva periodična poviška.

Mesečne plače in položajne doklade zvaničnikov II. kategorije, kakor tudi osebne draginjske doklade, so po položajnih skupinah in po draginjskih razredih te-le:

Položajna skupina	Plača	Plača s periodičnim poviškom			Položajna doklada	Osebna draginjska doklada		
		1	2	3		Draginjski razred		
						I.	II.	III.
I.	600	670	745	815	105	900	800	750
II.	455	530	600	—	90	850	750	700
III.	310	385	445	—	75	800	700	650

§ 26.

Prejemki služiteljev se dele na plačo, položajno doklado, osebno in rodbinsko draginjsko doklado.

Vsa zvanja služiteljev so razdeljena na dve položajni skupini, njihove plače pa imajo po tri periodične poviške v vsaki skupini.

Služiteljske mesečne plače, položajne doklade in osebne draginjske doklade so po položajnih skupinah in draginjskih razredih te-le:

Položajna skupina	Plača	Plača s periodičnim poviškom			Položajna doklada	Osebna draginjska doklada		
		1	2	3		Draginjski razred		
						I.	II.	III.
I.	510	580	655	725	90	700	650	625
II.	295	365	440	510	70	675	625	600

§ 27.

V prvem draginjskem razredu so: Beograd z Zemunom, Zagreb, Ljubljana, Novi Sad, Sarajevo, Split, Sušak, Skoplje, Niš, Četinje in Banja Luka.

V drugem draginjskem razredu so vsi kraji v katerih je sedež sreskega načelstva.

V tretjem draginjskem razredu so vsi ostali kraji.

§ 28.

Rodbinska draginjska doklada za ženo in vsakega otroka je Din 150— mesečno.

§ 29.

Predsednik ministrskega sveta predpiše na predlog ministra za finance z uredbu pogoje, ob katerih se pridobiva ali izgublja pravica do osebne in rodbinske draginjske doklade. Na isti način se smejo draginjske doklade po potrebi zviševati ali zniževati in ukinjati.

§ 30.

Uslužbencu državnih prometnih ustanov, ki ima stanovanje v naravi od države ali samoupravnega telesa, se odteguje vrednost stanovanja od osebne draginjske doklade. Kako se bo ugotovila vrednost stanovanja in kaj se bo storilo z dobljenim denarjem iz tega, se predpiše s posebno uredbu, ki jo izda minister za promet v sporazumu z ministrom za finance v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta.

§ 31.

Ob sprejemu v službo državnih prometnih ustanov bodisi prvič, bodisi v primeru vrnitve v aktivno službo, začno teči prejemki s prvim dnevom prihodnjega meseca po vstopu v službo.

Ob imenovanju, odnosno napredovanju v višjo skupino, kakor tudi ob prejemu periodičnega poviška ter imenovanju pripravnika za uradnika, začno teči prejemki s prvim dnevom prihodnjega meseca.

Če je uslužbenec premeščen in premestitev vpliva na višino draginjske doklade glede na izpremembo kraja službovanja, pripada uslužbencu nova doklada od prvega dne prihodnjega meseca po razrešitvi.

Rodbinska doklada pripada uslužbencu od prvega dne prihodnjega meseca po izpolnitvi pogojev, ki mu dajejo pravico do te doklade.

§ 32.

Za vse one posle, a zbog posebne prirode poslov, v katerih je potrebna povečana pazljivost, posebna izobrazba, ali pri katerih se store posebni napor, ali se vrše z izvestno nevarnostjo za življenje ali za zdravje uslužbencev, ali so po svojem značaju posebno izkazani, odobri predsednik ministrskega sveta na predlog ministra za promet ter po zaslišanju ministra za finance poseben pravilnik o postranskih prejemkih, po katerem se bodo takj prejemki izdajali. V te prejemke spadajo:

Povračilo potnih in selitvenih stroškov, kilometrina, nagrade za delo na terenu, za tehnični in strojni nadzor, za gradbeni nadzor, gradbene doklade, doklade za nočno delo, premije za prihranek na materialu, premije za povečano delo delavnic, nagrade za akordno in pospešeno delo, ngrade za izredno, uspešno, koristno in napredno delo, nagrade za opravljanje dvojne službe, najdenje počene tračnice in osi, čuvanje proge v skalovju, preprečenje trčenj, čuvanje vodnih črpalk in trajektov, honorarji za izobraževanje širokovnega osebja po železniških šolah in tečajih, honorarji za ekspertna dela, nagrade za kazenska doplačila v vlakih, nagrada potapljačem v morski in rečni vodi.

V. POGLAVJE.

Ocenjanje.

§ 33.

Uslužbenici državnih prometnih ustanov se ocenjuje vsako leto.

Uradniki od III. skupine navzgor se ne ocenjuje.

§ 34.

Za ocenjanje uslužbencev državnih prometnih ustanov se ustanavljajo komisije za oceno, ki so po potrebi področne in vrhovne ali pa samo vrhovne.

Področne komisije se ustanavljajo pri oblastnih direkcijah in samostojnih upravah.

Področne komisije za oceno vršijo ocenjanje v prvi stopnji, in so pristojne za vse uslužbence področnih uradov, kakor tudi za uslužbence urada, pri katerem komisija posluje, razen za člane komisije same in onih uradnikov tega urada, ki so višji od članov komisije.

Vrhovne komisije za oceno se ustanavljajo pri vrhovnih uradih. Te komisije ocenjujejo v prvi in poslednji stopnji uslužbence vrhovnih uradov, izvzemši člane komisije same, kakor tudi one uradnike, ki so izvzeti od ocenjanja po področnih komisijah, ter tudi vse področne uslužbence, za katere niso ustanovljene področne komisije; v drugi stopnji pa odločajo o pritožbah zoper oceno področnih komisij.

Minister za promet, odnosno starešine vrhovnih uradov vrše ocenjanje članov vrhovnih komisij.

§ 35.

Komisije za oceno so sestavljene iz 5 ali 3 članov.

Člani komisije za oceno se jemljejo izmed po položaju najvišjih uradnikov urada, pri katerem se komi-

sije sestavljajo. Kadar se ocenjuje uslužbenec iz stroke, kateri ne pripada noben član komisije, stopi na mesto člana komisije, najnižjega po položaju, najvišji uradnik te ali sorodne stroke. Predsednik komisije je po činu najvišji član komisije.

Služba članov komisije je obvezna. Člani komisije se smejo odklanjati samo iz razlogov, ki jih odreja za odklonitev zakon o občem upravnem postopku.

§ 36.

Komisija za oceno se sestavlja ob začetku vsakega leta. Odlok o sestavi komisije izda starešina urada, pri katerem je komisija.

§ 37.

Za ocenjanje državnih prometnih uslužbencev so potrebni podatki:

1. o strokovni sposobnosti;
2. o vedenju v službi in zunaj nje;
3. o marljivosti in zanesljivosti v službi in
4. o vrsti poslov, ki jih je uslužbenec opravljal v času, za katerega se ocenja in o uspehu, ki ga je pokazal.

§ 38.

Uradni starešina je dolžan pripraviti v teku leta starešinsko poročilo o vsakem uslužbencu posebej, in sicer tako, da vpisuje koncem meseca junija in decembra v posebne liste svoje opazke o vsem, kar je potrebno za ocenjanje.

Ce pred potekom gori določenih rokov, bodisi starešina, bodisi uslužbenec odideta iz svojega dotedanjega urada, mora starešina pred odhodom vpisati svoje opazke. Novi starešina nadaljuje vpisovanje od roka, ki je na vrsti.

V vrhovnih državnih uradih pripravljajo poročila za uslužbenca svojih oddelkov starešine oddelkov.

§ 39.

Koncem koledarskega leta sklene starešina urada svoje starešinsko poročilo tako, da izrazi na koncu lista, v katerem so se vpisovale opazke, svoje obče mnenje in poda predlog za oceno dotičnega uslužbenca, kakor tudi svoje mnenje o tem, ali in za kakšno vrsto poslov je moči uslužbenca posebno priporočiti.

§ 40.

Uradni starešina pošlje starešinsko poročilo pristojni komisiji za oceno najkasneje do konca januarja prihodnjega leta.

§ 41.

O uradnih starešinah sestavljajo starešinska poročila neposredni višji starešine ter postopajo nadalje po odredbi prejšnjega paragrafa.

§ 42.

Ocenjanje se vrši na podstavi starešinskega poročila ter osebnega zaznanja članov komisije.

Odlok komisije se mora glasiti, da je uslužbenec: »odličenc«, »prav dober«, »dober« ali »slab«.

Prav dobro se more oceniti uslužbenec, ki izkazuje strokovno sposobnost, marljivost in zanesljivost, kakor

tudi uspeh v službi nad tem, kar mora izkazati vsak dober in vesten uslužbenec. Odlično se sme oceniti samo oni uslužbenec, ki se vidno izkazuje nad uslužbenca, ki se ocenjuje prav dobro.

Ce da področna komisija oceno »odličenc«, se pošlje odlok komisije po službeni dolžnosti vrhovni komisiji v potrditev.

§ 43.

Do konca meseca marca mora komisija dovršiti oceno vseh uslužbencev ter poslati odloke o ocenah neposrednim starešinam, da jih sprejmejo s podpisom na znanje in da jih istotako priobčijo ocenjenim uslužbenecem, potrdilo o tem pa vrnejo komisiji. Starešine morajo storiti vse to v osmih dneh po prejemu komisijских odlokov. Če je treba, sme komisija na obrazložen predlog uradnega starešine ta rok podaljšati.

§ 44.

Zoper vse odločbe področne komisije za oceno se sme uslužbenec pritožiti v roku 8 dni po priobčitvi na vrhovno komisijo.

Pritožbe se vlagajo pri neposrednem starešini, ki jo mora v 3 dneh poslati komisiji, ki je uslužbenca ocenila. Komisija mora pritožbo v treh dneh po prejemu poslati z vsemi spisi vrhovni komisiji.

§ 45.

Vrhovna komisija sme oceno področne komisije predrugačiti ali odrediti izpopolnitev ali pa pritožbo zavrniti. Odlok se mora izdati v tridesetih dneh po prejemu pritožbe ter vrniti z vsemi spisi vred prvi komisiji, ki jo priobči pritožitelju po uradu, kjer službuje.

§ 46.

Ko postane odlok o oceni izvršen, ga mora komisija takoj vročiti pristojnemu vrhovnemu uradu in uradu, pri katerem službuje ocenjeni uslužbenec, da se vpiše v njegov uslužbenški list.

VI. POGlavJE.

Kretanje v službi.

§ 47.

Zvanja v strokah, za katere se zahteva nepopolna srednja šola, se razporejajo od X. do vštete VII. položajne skupine.

Zvanja v strokah, za katere se zahteva popolna srednja šola, se razporejajo od IX. do vštete V. položajne skupine.

Zvanja v strokah, za katere se zahteva fakultetna izobrazba, se razporejajo od VIII. položajne skupine navzgor.

Razpored zvanj uslužbencev državnih prometnih ustanov po položajnih skupinah in po odredbah prejšnjih odstavkov je obrazložen v XIII. poglavju.

Razpored zvanj zvančnikov in služiteljev izvrši minister za promet z uredbo.

§ 48.

Z zakonom se določi za vse stroke državne prometne službe število službenih mest po zvanjih in njihovih

položajnih skupinah, v katerih so ta zvanja razporejena, istotako pa tudi število mest uradniških pripravnikov (sistemiziranje mest), katera števila se z državnim proračunom ne smejo povečati.

Ce je katero zvanje predvideno za več skupin, se morajo službena mesta tega zvanja tako razporediti, da se za višjo skupino določi manjše število mest, nego jih je v predhodni nižji skupini.

§ 49.

Uradniški pripravnik more biti postavljen samo na izpraznjeno pripravniško mesto; ko izpolni pogoje za uradnika, more biti imenovan samo v najnižjo položajno skupino, ki je odrejena za zvanje njegove skupine*), in sicer samo na izpraznjeno mesto

§ 50.

Napredovanja v istem zvanju po skupinah, kakor tudi imenovanja v druga zvanja se morejo vršiti samo na izpraznjena mesta.

Ministrstvo mora voditi za posredne stroke, ki so v njegovem področju, seznam uslužbencev po činu, določenem po odredbah tega zakona. Natančnejše odredbe o sestavljanju in voditvi teh seznamov predpiše minister za promet s pravilnikom.

Vsak uslužbenec ima pravico, pregledati seznam svoje stroke in zahtevati popravek od pristojnega oblastva, ako smatra, da mu čin ni pravilno odrejen.

§ 51.

Uradnik ne more biti imenovan, odnosno ne more napredovati na izpraznjeno mesto v višji skupini, če ni prebil v prejšnji skupini, in sicer v skupinah X. in IX. najmanj po 4 leta, v skupinah VIII., VII., VI., V. in IV., 2. stopnji, pa po tri efektivna leta.

V zvanja, razporejena po skupinah od vštete IV. skupine, 1. stopnje, navzgor more biti uradnik imenovan, če je v IV. skupini, 2. stopnji prebil tri efektivna leta. Če je tako zvanje razporejeno v več skupin, more dobiti uradnik z imenovanjem v to zvanje samo najnižjo skupino tega zvanja, razen če prestopi iz zvanja, v katerem je bil na višjem položaju. Za nadaljnja napredovanja v istem zvanju je pogoj, da je prebil uradnik v vsaki prejšnji nižji skupini tega zvanja najmanj 4 efektivna leta in da je v višji skupini izpraznjeno mesto.

Ce je zvanje razporejeno v IV. skupini, 1. stopnji, in tudi v skupinah pod in nad to skupino velja za napredovanje po skupinah do vštete IV. skupine, 2. stopnje, odredba prvega odstavka, za napredovanje po nadaljnjih skupinah pa odredba drugega odstavka.

§ 52.

Zvaničniki in služitelji ne morejo napredovati, odnosno biti imenovani na izpraznjeno mesto v višji skupini, če niso v prejšnji skupini prebili najmanj:

zvaničniki I. kategorije 5 let; zvaničniki II. kategorije 8 let in služitelji 12 let.

* Pravilno pač: »stroke«. Op. ur.

§ 53.

Za napredovanje uradnikov v višje skupine sme minister za promet z uredbo predpisati posebne višje strokovne izpite.

§ 54.

Periodični poviški, predvideni v §§ 22., 24., 25. in 26., se dobivajo po vsakih 2 in pol letih efektivne službe, ki jo je prebil uslužbenec v dotični skupini.

Periodični poviški v skupini se odrejajo po službeni dolžnosti.

§ 55.

Uslužbenec državnih prometnih ustanov, ki je dobil slabo oceno ali je disciplinsko obsojen, izgubi pravico za periodični povišek zbog slabe ocene eno celo leto, zbog disciplinske kazni pa toliko časa, kolikor je z disciplinsko razsodbo odrejeno. V obeh primerih se mu izgubljeni čas ne more všteti niti v rok po § 51.

Ce je uvedeno disciplinsko postopanje, odloči disciplinsko sodišče, ali se mora za čas disciplinske preiskave ali odstranitve od službe po odločbi pristojnega starešine ustavljeni čas naknadno všteti za periodični povišek ali pa ga mora končno izgubiti.

§ 56.

Ako se uvede za uslužbenca državnih prometnih ustanov kazenska preiskava radi zločinstva ali drugega onečašujočega dejanja, se mu od dne, ko se je uvedla preiskava, ustavi kretanje po periodičnih poviških in napredovanje po skupinah.

Ce se uslužbenec državnih prometnih ustanov, zoper katerega se je vodilo kazensko ali disciplinsko postopanje, oprosti krivde, se mu vrne pravica do vštetja časa, ki mu je bilo začasno ustavljeno po določbah prejšnjega odstavka in odredbah § 55.

§ 57.

Za prestop iz stroke v stroko državne prometne službe, kakor tudi za prestop iz druge državne službe ali iz samoupravne službe v službo državnih prometnih ustanov, je pogoj, da ima oni, ki prestopa, občo, odnosno strokovno šolsko izobrazbo, ki je predpisana za stroko prometne službe, v katero prestopa, in da pred prestopkom opravi predpisani državni strokovni izpit te stroke.

Minister za promet sme oprostiti opravljanja državnega strokovnega izpita osebo, ki prestopa v III. skupino, 1. stopnjo, ali višjo položajno skupino.

§ 58.

Prestop iz samoupravne službe je dopusten samo v isti stroki.

§ 59.

Za prestop iz državne službe, kakor tudi iz samoupravne službe v službo državnih prometnih ustanov, je pogoj, da odobri prestop dotedanji pristojni minister ali ban.

§ 60.

Ob prestopu iz stroke v stroko državne prometne službe ali iz druge državne službe v službo državnih prometnih ustanov se ne more dobiti višja položajna skupina od one, iz katere se prestopa. Ce je uradnik v sku-

pini, v kateri niso razporejena zvanja stroke, v katero prestopa, more dobiti samo najnižjo skupino, v kateri so razporejena zvanja stroke, v katero prestopa.

Ob prestopu iz samoupravne ali kontraktualne službe v službo državnih prometnih ustanov se ne more dobiti višja položajna skupina od one, ki bi jo mogel uslužbenec imeti po tem zakonu, da je čas samoupravne službe, ki se mu priznava po točki 4. § 124., odnosno čas kontraktualne službe prebil v službi državnih prometnih ustanov.

Preslop se sme vezati s pogojem, da dobi uradnik tudi zvanje nižjega položaja, neglede na dotedanji položaj in dotedanje trajanje službe.

§ 61.

Izjemoma se dopušča iz svobodnega poklica sprejem v službo državnih prometnih ustanov na zvanja, počenši od III. položajne skupine navzgor, če zahteva posebna korist države, da se znaš strokovnjak pokliče v upravo kakšne stroke ali v katero izmed najvišjih zvanj v službi državnih prometnih ustanov.

Odredba prejšnjega odstavka se sme uporabiti kljub § 65. tudi v primeru, če je tak strokovnjak bil prej v državni službi, pa je služba prestala z ostavko ali drugače, ako je povratek po tem zakonu dopusten.

Za svobodni poklic se smatra strokovno delo zunaj državne ali samoupravne službe.

§ 62.

Uslužbenec, ki se vrača iz pokoja v aktivno službo državnih prometnih ustanov, mora izpolnjevati vse pogoje, ki so predpisani z zakonom za vstop v službo vobče in za dotično stroko posebej. Izvzemajo se upokojeenci, ki jih omenja § 132.

§ 63.

Če se vrača upokojeni državni uslužbenec iz pokoja v katero drugo stroko državne prometne službe in ne v ono, v kateri je bil upokojen, ga sme minister za promet oprostiti opravljanja državnega strokovnega izpita, ako sicer izpolnjuje vse predpisane pogoje za vstop v stroko in ako se sprejema v zvanje, počenši od III. položajne skupine, prve stopnje, navzgor.

§ 64.

Ob vračanju iz pokoja v aktivno službo državnih prometnih ustanov se ne more dobiti skupina, ki bi bila višja od one, v kateri je bil uslužbenec upokojen. S svojim pristankom sme dobiti tak uslužbenec nižji položaj.

Rok iz §§ 51. in 54. se šteje skladno s § 67.

§ 65.

Odredbe, ki veljajo za vračanje v aktivno službo državnih prometnih ustanov iz pokoja, se uporabljajo tudi za uslužbenca, ki jim je državna služba prestala z ostavko ali drugače, če je povratek po tem zakonu dopusten.

§ 66.

Za vsak odlok o uradnikovem prestopu, sprejemu po § 61., kakor tudi o vračanju v aktivno službo, je potrebna soglasnost predsednika ministrskega sveta,

§ 67.

Ob vsakem prestopu, odnosno sprejemu po § 61. se šteje rok iz §§ 51. in 54. od dne prestopa, odnosno sprejema. Izjemno se štejejo ti roki, če se vrši prestop iz stroke v stroko, za katero se zahteva ista šolska izobrazba in za katero velja ta zakon, od dne, ko je dobil uradnik, ki prestopa, isto skupino v prejšnji stroki.

§ 68.

Za prestop zvančnika I. kategorije v uradniško zvanje sorodne stroke, za katero se zahteva nepopolna srednješolska ali njej enaka strokovnošolska izobrazba, je zvančniška služba enaka pripravljalni službi te stroke. Tak zvančnik more, če ima to šolsko izobrazbo in najmanj 3 leta zvančniške službe, po opravljenem državnem strokovnem izpitu dobiti zvanje X. skupine te stroke. Če je njegova dotedanja plača bila večja od plače X. skupine, mu pripada oni periodični povišek te skupine, ki je njegovi dotedanji plači najbližji. Rok iz §§ 51. in 54. se mu šteje od dne prestopa. To velja tudi za prestop zvančnikov in podoficirjev, navedenih v § 9.

Če prestopa zvančnik II. kategorije v zvanje zvančnika I. kategorije in izpolnjuje vse pogoje, predpisane za zvančnika I. kategorije, se more sprejeti v najnižjo skupino zvančnika I. kategorije. Če je njegova dotedanja plača bila večja od plače te skupine, mu pripada oni periodični povišek, ki je njegovi dotedanji plači najbližji. Rok iz §§ 52. in 54. se mu šteje od dne prestopa.

Če prestopi zvančnik po doseženi šolski izobrazbi v stroko, za katero se zahteva popolna srednješolska ali fakultetna izobrazba, more stopiti samo v pripravljalno službo te stroke.

§ 69.

Služitelj, ki prestopa v službo zvančnika II. kategorije in izpolnjuje vse pogoje, predpisane za dotično zvančniško stroko, more dobiti najnižjo skupino zvančnikov II. kategorije. Če je bila njegova dotedanja plača večja od plače te skupine, mu pripada oni periodični povišek te skupine, ki je njegovi dotedanji plači najbližji. Rok iz §§ 52. in 54. se mu šteje od dne prestopa.

Če prestopi služitelj po doseženi šolski izobrazbi v uradniško zvanje, more stopiti samo v pripravljalno službo dotične stroke.

VII. POGlavJE.

Splošne odredbe.

§ 70.

Uslužbenec državnih prometnih ustanov priseže predpisno pred starešino, ko vstopi prvič v službo, ali ko se vrača iz pokoja ali ostavke v aktivno službo.

O opravljeni prisegi se sestavi zapisnik, ki ga podpiše uslužbenec, ki je prisegel, in overovi starešina, pred katerim se je opravila prisega.

§ 71.

Uslužbenec se mora pokoriti zakonom in opravlja svojo službo vestno, marljivo in nepristransko, uvaževaje edino obče javne koristi in izogibaje se vsemu, kar bi bilo na škodo službe, ki mu je poverjena.

§ 72.

Uslužbenec mora izvrševati naloge svojih starešin, če so izdani v mejah zakona. Če smatra uslužbenec nalog, ki mu je bil dan, za nezakonitega, ima pravico, uiniti zoper njega svoje pripombe. V takem primeru sme zadržati izvršitev naloga, če ne bi bila stvar nujna. Na ponovljen nalog mora uslužbenec po napravljenih pripombah dobljeni pismeni nalog izvršiti brez odlaganja. Samo tega, kar je po zakonih kot kaznivo dejanje prepovedano in se kaznuje, ne sme nižji uslužbenec na zapoved višjega uslužbenca nikoli izvršiti in mora svojemu višjemu oblastvu poročati o tako prejetem nalogu.

Če zahteva službena korist, mora uslužbenec na poziv svojega starešine opravljati tudi one službene posle, ki ne spadajo v obseg njegovega dela.

§ 73.

Uslužbenec državnih prometnih ustanov mora čuvati uradno tajnost, neglede na to, ali je v aktivni službi ali ne. Za uradno tajnost se smatra vse, kar je zvedel uslužbenec v službi in pri svojem službenem poslu in kar bi utegnilo, ko bi se razkrilo, izpodnesti uspeh državne službe ali bi bilo drugače škodljivo za državo ali za poedinca. V občem interesu ga sme minister za promet odvezati te dolžnosti.

Prepovedano je, brez posebnega dovoljenja starešine pregledavati službene knjige, spise, načrte itd. vsem nepristojnim uslužbencem in privatnim osebam. Službeno tajnost krši uslužbenec tudi tedaj, kadar bi zaznal na nedovoljen način za službene stvari, ki ne spadajo v njegov delokrog.

§ 74.

Uslužbenec mora v službi in zunaj nje čuvati svoj ugled in ugled svojih starešin ter se mora izogibati vsemu, kar bi utegnilo škodovati ugledu in zaupanju, ki ga zahteva njegov položaj. Istotako mora upokojeni uslužbenec urediti svoje vedenje po položaju, ki ga je imel.

V uradnem občeivanju z občinstvom mora biti uslužbenec uslužen in vljuden.

§ 75.

Vsak uslužbenec sme prositi ali se pritožiti ustno samo svojemu starešini ali preko tega svojemu višjemu starešini v zadevah, ki se tičejo njegove službe; višji starešina ga zasliši in izda takoj svoj odlok.

Če smatra uslužbenec, da mu se je s tem odlokom učinila krivica, sme vložiti pri svojem starešini tekom 15 dni pismeno pritožbo, naslovljeno na nadrejeno oblastvo svojega starešine. Nadrejeno oblastvo pošlje pritožbo brez odlaganja pristojnemu višjemu oblastvu v poslovanje, če po zakonu nima pravice, da samo reši pritožbo.

Uslužbenec sme občevati z višjimi oblastvi samo preko starešine urada, pri katerem službuje. Prošnje in pritožbe se ne jemljejo v pretres, ako se ne vložijo na ta način. Vendar ima uslužbenec pravico, da se obrne neposredno na prvega višjega starešino, če neposredni starešina prošnje ali pritožbe ne bi rešil ali predložil oblastvu, kateremu je namenjena.

Brezimne in lažno podpisane prijave in pritožbe so prepovedane in se ne jemljejo v pretres.

§ 76.

Uslužbenec ne sme imeti poleg svoje redne službe druge postranske, razen če to pristojno oblastvo dovoli. Imeti ne sme nobenega drugega mesta, ki bi bilo protivno dostojanstvu in časti njegovega zvanja ali ki bi ga oviralo v izvrševanju njegovih stalnih uradnih dolžnosti.

§ 77.

Uslužbenec državnih prometnih ustanov ne smejo biti pogodbene stranke pri pogodbah o državnih nabavah in delih ter ne smejo biti pri teh nabavkah in delih zainteresirani niti posredno niti neposredno.

Uslužbenec državnih prometnih ustanov ne smejo biti člani upravnega odbora in nadzorstvenega odbora uprave državnih monopolov, upravnega ali nadzorstvenega odbora Narodne banke in Državne hipotekarne banke, upravnega ali nadzorstvenega odbora onih delniških družb in pridobitnih podjetij, ki imajo rudarske pravice ali privilegije ali ki imajo pogodbe o sečnji državnih gozdov ali ki imajo posebne izjemne privilegije po specialnih zakonih, izvemši Privilegirano agrarno banko. Prav tako ne smejo biti uslužbenec državnih prometnih ustanov člani niti ene družbe ali podjetja, ki je v poslovnih zvezah z državo.

Izvemajo se samo oni primeri, ko so uradniki izrečno za to delegirani od ministra za promet v sporazumu s predsednikom ministrskega sveta, če je to neobhodno potrebno v strokovnem oziru in radi kontrole.

§ 78.

Uslužbenec državnih prometnih ustanov ne smejo ustanavljati stanovskih udruženj državnega prometnega osebja, če nimajo odobritve tudi od ministra za promet. Ta udruženja ne smejo imeti pokrajinskega, verskega ali plemenskega značaja.

Za pokrajinsko udruženje se ne smatrajo oblastna uprava, pododbor ali poverjeništv, ki so sestavni deli enega udruženja za celo državo. Eno in isto udruženje sme imeti na območju ene direkcije (uprave) samo eno oblastno upravo s pododbori ali poverjeništv na službenih mestih tega področja.

Upokojeni smejo biti redni člani, ne smejo pa biti člani uprave udruženja.

Za člane udruženja ne smejo biti sprejeti oni upokojeni uslužbenec, ki niso bili člani udruženja, dokler so bili v aktivni službi, če je udruženje takrat obstajalo; če pa gre za novo udruženje, smejo biti ob ustanovitvi sprejeti za člane tudi upokojeni uslužbenec.

Oni uslužbenec, člani udruženja, ki jim je prestala služba po razsodbi disciplinskega razsodišča ali ki dajo ostavko na državno službo, ne smejo ostati člani udruženja.

Člani udruženja ne smejo ostati oni uslužbenec, ki po sprejemu v udruženje preidejo v službo zunaj resorta ministrstva za promet.

Tudi za delovanje v udruženju veljajo za njegove člane predpisi o čuvanju ugleda in dostojanstva državnega uslužbenca, prav tako tudi vsi drugi disciplinski predpisi, kolikor bi se poslovanje udruženja ali njegovih članov dotikalo službenih razmerij ali službenih interesov.

Udruženja državnega prometnega osebja stoje pod nadzorstvom ministra za promet, kateremu so dolžna udruženja predlagati letna poročila o svojem poslovanju.

Za vsak sporazumen nastop raznih združenj je potrebna odobritev ministra za promet.

Zoper državno prometno osebje, ki krši prednje odredbe, se uporabi disciplinski postopek.

V združenjih, ki poslušajo zoper prednje odredbe, razpusti minister za promet v sporazumu z ministrom za notranje posle upravo in nadzorstveni odbor in postavi komisarja, ki upravlja pravnoveljavno vse posle upravnega in nadzorstvenega odbora, dokler ne spravi vsega poslovanja v združenju v sklad s prednjimi odredbami.

V hujših primerih se smejo združenja, ki delujejo zoper prednje odredbe, razpustiti z odločbo ministra za promet v soglasju s predsednikom ministrskega sveta. Zoper to odločbo ni dopustna tožba.

Predpisi prednjih odstavkov ne veljajo za zadruga državnega prometnega osebja in za zvezo, v kateri so včlanjene.

§ 79.

Uslužbencu državnih prometnih ustanov je prepovedano prejemati od tujih vlad darila, nagrade ali odlikovanja brez dovolitve ministra za promet.

§ 80.

Za škodo, ki jo povzroči uslužbenec državnih prometnih ustanov v izvrševanju svoje dolžnosti drugim z nezakonitim ali nepravilnim postopanjem, odgovarja ta uslužbenec kot storilec in država.

Za vložitev te tožbe ni potrebna oškodovancu odobritev nadrejenega oblastva.

Tožba se vlaga pri sodišču, pristojnem po kraju, kjer se je škoda povzročila, in mora biti naperjena proti storilcu in državi. Če tožba ni zajela takoj tudi države, prestane odgovornost le-te.

Pravica do tožbe zastara čez devet mesecev od dne, ko je bila škoda povzročena, odnosno od dne, ko je oškodovaneec zanj zvedel. Tudi v tem drugem primeru ne sme biti skrajni rok za vložitev tožbe daljši od 1 leta od dne, ko je škoda nastala. Če se je zoper storilca vodila kazenska preiskava, se šteje gornji rok od dne pravnomočnosti sodne odločbe o sproženem vprašanju kazenske odgovornosti.

Država je dolžna plačati tožilcu prisojeno odškodnino samo, če se ne da izterjati od uslužbenca.

Država sme po rešitvi ministra za promet v sporazumu z ministrom za finance in v soglasju s predsednikom ministrskega sveta prevzeti vso odgovornost za povrnitev škode in tako oprostiti odgovornosti toženega uslužbenca, če se ugotovi, da je povzročena škoda posledica pretirane gorečnosti v službi.

Za kazniva dejanja, storjena v službeni dolžnosti, odgovarja uslužbenec kazenski in disciplinski.

Za vse škode, ki izvirajo iz pogodb o prevozu potnikov in blaga, se sme tožiti za povračilo škode samo država, ki se odškoduje od odgovornih uslužbencev v smislu § 97.

§ 81.

Sorodniki v prvi vrsti ali v postranski vrsti do vštetega četrtega kolena, mož in žena, osebe, ki so v svaštvu do vštetega drugega kolena, ne smejo biti v neposrednem službenem razmerju starešine in podrejenca, razen če je to za pojedine stroke drugače odrejeno.

§ 82.

V času pripravnosti, mobilnega in vojnega stanja, ostane vse prometno osebje državnih prometnih ustanov na svojih rednih dolžnostih ter se smatra, da so na vojni dolžnosti in da spadajo pod vojno disciplino. To velja tudi za rezervne oficirje.

Za vojne ne ostanejo v službi pri državnih prometnih ustanovah rezervni oficirji, ki niso oproščeni od poklica na vojno dolžnost v smislu zadevne uredbe, kakor tudi oni obvezniki, katere bo vojna uprava po potrebi pozvala in napotila v sestav edinice in naprav vojske, ali katere bo odredila, da vrše druge službe državne bramba.

§ 83.

Oseba, ki vstopi v službo državnih prometnih ustanov, se mora javiti na službo v roku 15 dni od dne, ko se ji je priobčilo, da je sprejeta; drugače se smatra za nesprejeto. Iz opravičenega razloga sme pristojno oblastvo ta rok podaljšati.

§ 84.

Uslužbenec državnih prometnih ustanov se ne sme uporabljati za službene posle zunaj svojega službenega kraja dalj nego tri mesece brez odobritve ministra za promet v soglasju s predsednikom ministrskega sveta. Izvzeti so primeri, ko je to dopustno s specialnimi zakoni.

Uslužbenci državnih prometnih ustanov morajo biti v službi ves čas, ki je odrejen za to, če pa korist službe zahteva, na poziv starešine tudi preko tega časa. Uslužbenci državnih prometnih ustanov se ne smejo oddaljivati iz kraja službovanja brez dovolitve pristojnega starešine ali brez nujnega razloga, ki ga morajo takoj opravičiti pred starešino.

S posebnim zakonom se uredi služba uslužbencev državnih prometnih ustanov ob praznikih.

§ 85.

Če je uslužbenec iz kakršnegakoli razloga zadržan, priti v službo, mora v 24 urah o tem poročati svojemu neposrednemu starešini in opravičiti svoj izostanek.

§ 86.

Če državni prometni uslužbenec zbog obolevnosti ne more v službo, mora predložiti zdravniško izpričevalo, če starešina to zahteva. Če smatra za potrebno, sme starešina v takem primeru odrediti, da izvrši pregled uslužbenčevega zdravstvenega stanja prometni zdravnik ali da se to izvrši komisijski.

Komisijski pregled je obvezen, če uslužbenec državnih prometnih ustanov nepretrgoma boluje več kot 6 mesecev ali če treba, da zbog telesne ali duševne nesposobnosti za službo prestane njegova aktivna služba pri državnih prometnih ustanovah.

Komisijo odredi uslužbenčev starešina; njeni člani so starešina sam ali uradnik, ki ga starešina odredi, da ga nadomešča, in dva zdravnik, ki sta v javni službi.

Državnim zdravnikom ne pripada, če vrše pregled zdravstvenega stanja uslužbenca državnih prometnih ustanov po odredbah tega paragrafa, nikaka nagrada.

Potne stroške članov komisije ob pregledu trpi država, razen če uslužbenec sam prosi za upokožitev zbog boleznj, odnosno če da drugače povod za pregled, pa se s pregledom ugotovi, da mu dopušča zdravstveno stanje vršenje službe. V teh primerih trpi omenjene stroške uslužbenec.

Smatra se, da je zbog obolelosti zadržan priti v službo oni uslužbenec, ki potrebuje nekaj časa za okrevanje ali ki se podvrže posebnemu zdravljenju bodisi v kraju službovanja ali zunaj tega kraja. Dotični čas mora biti poprej ugotovljen in odobren s pristojno rešitvijo. Tak čas se mu šteje v bolovanje.

§ 87.

Uslužbenec državnih prometnih ustanov ima pravico do letnega odmora. Odmor znaša: za uradnike od I. do III. skupine, 2. stopnje, vključno — šest tednov; za uradnike ostalih skupin in sicer s službeno dobo preko 25 let — štirideset dni, od 15 do 25 let službe — trideset dni, od 5 do 15 let službe dvajset dni in do 5 let službe deset dni; za uradniške pripravnike — deset dni; za zvančnike in sluzitelje s službeno dobo preko 25 let — trideset dni, od 15 do 25 let — dvajset dni, od 5 do 15 let — dvanajst dni in do 5 let službe — osem dni.

Kdaj sme uslužbenec uporabiti odmor, določi na predlog uradnega starešine neposredni višji starešina, za uslužbenca ministrstva za promet pa minister za promet.

V letni odmor pa se šteje tudi odsotstvo radi okrevanja ali zdravljenja.

§ 88.

Odsotstvo po privatnem poslu dovoljuje minister za promet. Minister za promet sme za odsotstvo do trideset dni odrediti starešine, ki ga dovoljujejo.

Uslužbenec ki je na odsotstvu po privatnem poslu, daljšem od skupaj dveh mesecev v enem koledarskem letu, nima pravice do prejemkov za čas preko dveh mesecev.

Odsotstvo zaradi izpopolnitve ali dovršitve šolanja se smatra kot odsotstvo po privatnem poslu, razen če se pošlje uslužbenec v izpopolnitev v neposrednem interesu državne službe.

Odsotstvo po privatnem poslu se šteje v letni odmor, razen če minister ne odloči drugače.

§ 89.

Uslužbenci državnih prometnih ustanov in upokoženci, kakor tudi njih rodbine imajo pravico do zdravljenja v javnih bolnicah ob državnih stroških (§ 7, zakona o bolnicah).

§ 90.

Uslužbenka, ki je na porodu, ima pravico do odsotnosti do šestih tednov.

Ta čas se ne računa v maksimum časa po točki 4. § 112.

§ 91.

Uslužbenec je dolžan, prijavljati brez odloga neposrednemu starešini vse izpremembe v svojih osebnih in rodbinskih razmerah, ki vplivajo na njegovo službeno razmerje do države.

§ 92.

Za vsakega uslužbenca državnih prometnih ustanov se osnuje in vodi uslužbenki list, od katerega mora biti en izvod pri vrhovnem centralnem uradu njegove stroke, drugi pa pri uradu, kjer slušbuje. Če se uslužbenec premesti, se pošlje uslužbenki list novemu uradu.

Vse, kar se vpisuje v uslužbenki list, mora biti vpisano v oba izvoda.

Na uslužbenki list mora biti nalepljena uslužbenčeva fotografija, ki se obnavlja vsako deseto leto ter naleplja poleg dotedanje.

Uslužbenki list se popolnuje samo na podstavi izvornih listin, točnost podatkov pa overavlja starešina.

Uslužbenki list mora vsebovati:

1. ime in priimek;
2. kraj, dan, mesec in leto rojstva;
3. narodnost in vero;
4. podatke o zakonskem stanju; ime in poklic zakonskega druga;
5. podatke o otrocih, koliko jih je, njih imena, datum rojstva in njih poklic;
6. podatke o osebah, ki jih vzdržuje;
7. podatke o službi v vojski;
8. podatke o službi med vojno;
9. podatke o znanju jezikov;
10. podatke o šolski in posebni strokovni izobrazbi;
11. podatke o sorodniških zvezah z osebami, ki službujejo v isti stroki;
12. podatke o odlikovanju;
13. podatke o disciplinskih in drugih kaznih;
14. podatke o kretanju v službi (namestitve, imenovanja, napredovanja, premestitve, izprememba stroke, ostavke, upokožitve itd.);
15. podatke o odsotstvanju in bolovanju;
16. podatke o letnih ocenah;
17. podatke o izrednih delih v stroki;
18. podatke o poklicu pred vstopom v službo;
19. podatke o književnih, znanstvenih in umetniških delih;
20. podatke o tem, ali je bil prej v državni službi, v kateri in zakaj mu je ta služba prestala; in
21. podatke o opravljenih predpisanih strokovnih državnih izpitih pri prometnih napravah.

§ 93.

Vse listine, na podstavi katerih se popolnuje uslužbenki list, se čuvajo posebej, bodisi v izvorniku, bodisi v potrjenem prepisu pri centralnem uradu z izvodom uslužbenkega lista vred, ki se čuva tamkaj.

§ 94.

Iz rodbinskih pokojninskih prejemkov se ne smejo izterjovati dolgovi umrlega uslužbenca, niti katerekoli druge terjatve proti njemu.

§ 95.

Službeni prejemki, aktivni in pokojninski, ter imovina, premična in nepremična, voditelja blagajne ali blagajnika in upravitelja materiala so zakonske zastave državi od dne, ko se uslužbenec postavi na tak položaj do dne, ko dobi razrešnico pristojnega organa.

§ 96.

Državne terjatve proti uslužbencem državnih prometnih ustanov, ki izhajajo iz službenega razmerja, se ugotavljajo, kolikor to ne spada v pristojnost glavne kontrole, administrativnim putem.

Za državne terjatve iz službenega razmerja se sme postaviti prepoved administrativnim putem do 50% aktivnih in do 30% pokojninskih prejemkov.

§ 97.

Vsak uslužbenec državnih prometnih ustanov odgovarja državni prometni napravi za vse poškodbe in škode na državni imovini, istotako tudi za poškodbe, primanjkljaje in izgube privatne imovine, ki je poverjena prometni ustanovi in mora radi tega povrniti vobče vsako škodo, ki je nastala ustanovi po njegovi krivdi.

Ce je napravilo škodo več uslužbencev, tedaj jo povrnejo vsi skupaj sorazmerno vsak svoji krivdi; če se deli ne morejo odrediti, tedaj odgovarjajo za škodo v enakih delih.

Povračilo se odredi po službeni poti in kolikor bi se ne izvršilo takoj v gotovini, se povrne iz plače, pokojnine ali podpore krivca brez posredovanja drugih oblastev.

V primeru, da se krivec ne more obremeniti z vso odškodnino, bodisi zbog narave učinjene krivice ali iz drugega upravičenega razloga, se izterja od njega samo del odškodnine.

Odločbo o povračilu izdajo direktorji, odnosno upravniki po prejšnjem zaslišanju odbora direkcije, odnosno uprave; zoper odločbo direktorja, odnosno upravnika je dopustna pritožba na ministra za promet v 15 dneh; zoper odločbo ministra je dopustna tožba na državni svet.

Odločbe direktorja, odnosno upravnika o povračilu škode do 100 dinarjev so izvršne in zoper nje niso dopustne pritožbe.

§ 98.

Uslužbenci, ki pridejo za svoje službe v stik z občinstvom, morajo nositi v tem času službeno obleko in predpisne znake.

To velja tudi za pomožno osebje, kolikor je dolžno nositi službeno obleko.

Natančnejše odredbe o tem, kakor tudi o tem, kdo dobi brezplačno službeno obleko, predpiše minister za promet s pravilnikom o službeni obleki v soglasju s predsednikom ministrskega sveta.

§ 99.

Ako bi bil uslužbenec pri reševanju službenih stvari na istih osebno zainteresiran na katerikoli način, mora o tem obvestiti svojega pristojnega starešino, ki tako zadevo reši ali sam ali pa jo preodkazuje drugemu v delo.

§ 100.

Uživanje alkoholnih pijač v službi je najstrože prepovedano. Če uslužbenec opazi drugega uslužbenca, da je v službi pijan ali da pije, mora v interesu službe o tem obvestiti najbližjega starešino in odgovarjajo, če tega ne stori.

Pijanemu uslužbencu se ne sme dovoliti, da nastopi službo ali da jo nadaljuje.

§ 101.

Ce uslužbenca med službo ali zunaj službe, toda radi opravljanja njegove službene dolžnosti, napade in poškoduje privatna oseba, ali če se izvrši zoper njega kaznivo dejanje, mora o tem pismeno poročati svojemu neposrednemu starešini, ki postopa nadalje po stanju stvari na podstavi veljavnih zakonov.

Uslužbenec mora takoj prijaviti svojemu starešini tudi vsako denarno ali drugo kazen, na katero bi ga obsodila sodna ali policijska oblastva.

§ 102.

Poleg brezplačne vožnje na službenih potovanjih in pri selitvi, imajo uslužbenci pravico na brezplačno vožnjo za sebe in družino z vsemi državnimi prometnimi sredstvi, in sicer trikrat na leto. V izjemnem primeru sme minister za promet dovoliti brezplačno potovanje tudi večkrat.

Uporabljanje brezplačnih vozovnic in znižane rezijske vožnje po prometnem osebju uredi natančneje minister za promet s posebnim pravilnikom.

§ 103.

Po smrti uslužbenca državnih prometnih ustanov, aktivnega ali upokojenega, se izplačajo kot pogrebna enomesečni celokupni prejemki umrlega uslužbenca onemu, ki ga pokoplje.

Poleg tega se dado ženi in otrokom kot podpora dvomesečni celokupni prejemki, če nima drugih prejemkov.

Po smrti* uslužbenca državnih prometnih ustanov se izplača kot pogrebna polovica enomesečne nagrade.

§ 104.

Ce oboli uslužbenec, preden pridobi pravico do pokojnine, a ima več ko tri leta aktivne državne službe, tako, da postane nesposoben za prometno službo in se zaradi tega odpusti, se mu sme dajati kot podpora 30% od plače in položajne doklade, če nima drugih dohodkov in če je nesposoben za drugo delo in pridobivanje.

Ce umre uslužbenec, ki uživa po prejšnjem odstavku podporo, ali aktivni uslužbenec, preden je pridobil pravico do rodbinske pokojnine, pa ima več ko tri leta aktivne državne službe, se sme dajati njegovi rodbini (ženi in otrokom), če nima drugih dohodkov in če ni sposobna za pridobivanje, kot podpora 20% poslednje uslužbenčeve plače in položajne doklade.

§ 105.

Uslužbenci državnih prometnih ustanov so oproščeni plačevanja dekretnih in vseh ostalih taks za vloge ali zahteve, ki se nanašajo na osebne ali rodbinske pravice po tem zakonu, kakor tudi za priloge k uslužbenskemu listu.

Prejemki državnih prometnih uslužbencev in upokojenecv so oproščeni vseh samoupravnih doklad.

* V izvirniku pomotoma izpuščena beseda »kontraktualnega«. Op. ur.

§ 106.

Nihče ne sme biti brez svojega pristanka postavljen v nižje zvanje niti v zvanju na nižji položaj od onega, ki ga je že imel.

§ 107.

Uslužbenici se smejo premestiti tudi brez svoje volje in po potrebi službe.

Premeščencem uslužbencu pripadajo stroški za potovanje in selitev.

Samo če se uslužbenici premeste na svojo prošnjo ali če dva uslužbenca z odobritvijo pristojnega organa zamenjata svoja službena kraja, jim ne pripadajo stroški za potovanje in selitev, vendar pa imajo pravico do brezplačnega prevoza povišstva in družinskih članov po železnici ali brodu.

§ 108.

Če se uslužbenec eksekutivnih edince premesti, mora biti razrešen svoje dotedanje službe najkasneje v 10 dneh, ostali uslužbenici pa v 30 dneh. Na novo službo se mora javiti v najkrajšem roku, a najkasneje v 5 dneh od dne razrešitve; v ta rok se ne šteje čas, potreben za potovanje. Če zahtevajo razmere, mora uslužbenec oditi na novo službo takoj, toda v tem primeru se mu da naknadno potrebno odsotstvo za preselitev in ureditev njegovih zasebnih poslov. Če je premeščen iz urada v urad v istem kraju, se mora javiti na novo službo v 24 urah.

Iz utemeljenega razloga, zlasti pri uslužbencih, ki izročajo blagajno in inventar ali polagajo račune, sme organ, ki je izdal odločbo o premestitvi, podaljšati roke za javljanje na službo. Osebnju, postavljenemu s kraljevim ukazom, daje to odobritev minister za promet.

§ 109.

Uradnik se sme postaviti na razpoložanje, če se ukine njegovo službeno mesto, zvanje, ki ga ima, ali urad, pri katerem službuje.

Dokler je na razpoložanju, ki ne sme trajati dalj nego leto dni, ima uradnik vse pravice aktivnega uradnika svojega dotedanjega zvanja in položaja.

§ 110.

Čin uslužbenca se določa po tem redu:

1. po skupini;
2. po dolgotrajnosti službe v isti skupini;
3. po činu položaja, s katerega je prišel;
4. po dolgotrajnosti službe v isti stroki;
5. po dolgotrajnosti službe vobče, in
6. po datumu rojstva.

V isti skupini je višji po činu oni, ki je prej dobil višje zvanje. Čin zvanja se določa po skrajni skupini do katere je zvanje razporejeno.

Starešina oblastva ima proti podrejenim uslužbencem najvišji čin.

§ 111.

Odločbe o službenih razmerjih uslužbencev državnih prometnih ustanov (namestitvev za uradnika, imenovanje v zvanje, napredovanje v istem zvanju, premeščanje, postavitve na razpoložanje, upokojitve, sprejem ostavke in odpustitve iz službe) se izdajajo počenši od VII. položajne skupine navzgor s kraljevim ukazom, za

ostale položajne skupine, kakor tudi za sprejem v pripravljajno službo, pa z rešitvijo ministra za promet.

Odločbo o namestitvi, napredovanju, premestitvi, upokojitvi, sprejemu ostavke in odpustitvi zvančnikov in služiteljev izdaja minister za promet, ki sme to svojo pravico, izvzemši glede upokojitve, prenesti na starešine uradov, ki so neposredno podrejeni ministrstvu.

Odločbe o periodičnih poviških izdaja minister za promet, ki sme to svojo pravico prenesti na svoje podrejene organe.

O vseh odločbah se izdaja uslužbencem dekret.

Odločbe o službenih razmerjih uradnikov, razen odločb o periodičnih poviških, se razglašajo v kratkem izpisku v »Službenih novinah« in v »Službenih novinah državnih saobračajnih ustanov«.

Odločbe iz prvega odstavka se izdajajo v soglasju s predsednikom ministrskega sveta.

VIII. POGlavJE.

Prestanek službe.

§ 112.

Uslužbencu prestane služba:

1. če se s sodno razsodbo obsodi na izgubo službe ali na izgubo častnih pravic;
2. če se z disciplinsko razsodbo obsodi na kazen upokojitve ali odpustitve iz službe;
3. če postane telesno ali duševno nesposoben za službo;
4. če po 12. mesecih nepretrganega bolevanja, odnosno po 15 mesecih skupnega bolovanja v dveh zaporednih letih še vedno ni sposoben za opravljanje svoje službe;
5. če pride pod skrbstvo ali konkurz ali če se nad njim podaljša očetovska oblast; v teh primerih mora sodišče obvestiti pristojnega starešino o uvedenem postopanju;
6. če prebije eno leto na razpoložanju;
7. če je trikrat zaporedoma ali šestkrat med službo slabo ocenjen;
8. če izstopi iz državljanstva ali ga izgubi z omožitvijo;
9. če se brez vednosti in odobritve starešine po lastni krivdi ne javi na službo v 10 dneh, ko poteče odmor ali odsotstvo, ko se premesti, ko se odredi na delo zunaj kraja službovanja ali ko zapusti službo;
10. če se obsodi s sodno razsodbo na zapor, daljši od enega leta, za kaznivo dejanje, na katero se ne nanaša točka 1.;
11. če je pozvan na odslužitev rednega kadrskega roka;
12. če se ugotovi, da je ob vstopu v službo zatajil, da je bil že preje v državni službi, ki mu je prestala po določbah točk 1., 2., 7., 9. ali 10.;
13. če dovrši 65. leto starosti;
14. če poda ostavko;
15. če se mora upokojiti na lastno zahtevo; in
16. če pristojno oblastvo odloči, da mu služba pre-
stani.

§ 113.

V primerih prestanka službe po točkah 1., 8., 9. in 12. § 112. se uslužbenec odpusti in, če je že izpolnil

pogoje za pridobitev osebne pokojnine, izgubi pravico do pokojnine. Prav tako se odpusti in izgubi pravico do pokojnine uslužbenec, ki mu je prestala služba po točki 2. omenjenega paragrafa, če je z razsodbo disciplinskega sodišča obsojen na kazen odpustitve iz službe. V primeru točke 14. izgubi uslužbenec pravico do pokojnine, če jo je že pridobil.

V primerih prestanka službe po točkah 3., 4., 5., 6., 7., 13. in 16. § 112. se uslužbenec odpusti, če že ni pridobil pravice do pokojnine, drugače se pa upokoji; v primeru točke 10. istega paragrafa se uslužbenec odpusti, če že ni pridobil pravice do pokojnine, drugače se upokoji, razen če je disciplinsko sodišče izreklo, da mora izgubiti pokojnino; v primeru točke 11. omenjenega paragrafa se uslužbenec odpusti; v primeru točke 15. pa se uslužbenec upokoji.

§ 114.

V primerih točk 1., 2. in 10. § 112. prestane služba z dnem izvršnosti razsodbe. V primeru točke 8. prestane služba na dan izstopa iz državljanstva. V primeru točke 9. onega dne, ko je uslužbenec zapustil službo, odnosno ko bi se bil moral javiti na službo. V primeru točk 14. in 16. prestane služba na dan razrešitve.

V ostalih primerih prestanka službe po § 112. izda pristojno oblastvo odločbo o prestanku službe najkasneje v treh mesecih. Služba prestane na dan, ko se ta odločba izda. Če pristojno oblastvo ne izda odločbe v tem roku, se smatra za dan prestanka službe zadnji dan tromesečnega roka.

§ 115.

Ostavka se poda pismeno uradnemu starešini in se mora uvažiti najkasneje v enem mesecu od dne, ko je prispela na pristojno mesto.

Ostavke ni treba uvažiti, če je uslužbenec v disciplinski preiskavi ali če ima denarno obveznost proti državi iz službenega razmerja. Če se ostavka uvaži, se disciplinsko postopanje ustavi.

Ob uvažitvi ostavke se more postaviti za pogoj redna predaja dolžnosti.

§ 116.

Z uvažitvijo ostavke izgubi uslužbenec vse pravice uslužbenca državnih prometnih ustanov. Če bi se pozneje vrnil v državno službo, se postopa po odredbah § 65. in § 125.

§ 117.

Če je uslužbenec dovršil 30 let, v eksekutivni službi 25 let, dejanski provedenih v aktivni službi državnih prometnih ustanov, ali 35 let, ki se štejejo za pokojnino, ali pa 60 let starosti, se mora na prošnjo upokočiti (toč. 15. § 112.). Prošnja se mora uvažiti v enem mesecu od dne, ko je prispela na pristojno mesto.

Kot eksekutivni uslužbenec se smatrajo: strojevodje, kurjači, vlakovodje, kondukerji, vozovni manipulanti, zavirači, premikalno osebje, potapljači in oskrbovalci svetilnikov na osamljenih krajih na morju.

§ 118.

Odločba oblastva o prestanku službe (točka 16. § 112.) se sme izdati, če po pristojnosti iz § 111. minister za promet ali pooblaščen starešina smatra, da je uslužbenec nesposoben ali neprimeren za službo, ali če

to sicer zahtevajo službeni interesi. Za odločbo glede uradnikov je potrebna soglasnost predsednika ministrskega sveta.

§ 119.

Po prestanku službe ne sme uslužbenec sam zapustiti službe, ampak mora biti pristojno razrešen. To se mora zgoditi, če se odpusti po sodni ali disciplinski razsodbi, takoj čim prispe obvestilo o pravnomočnosti razsodbe, po kateri je služba prestala, v ostalih primerih iz § 112. pa razen točke 8. in 9. najkasneje v enem mesecu od dne, ko je dospelo obvestilo o odločbi o prestanku službe k njegovemu neposrednemu starešini. Ta rok ne sme prekoračiti poslednjega dne trimesečnega roka drugega odstavka § 114. Če uslužbenec ni na službi in ga ni mogoče razrešiti po redni poti, se vzame dan, ko prispe obvestilo o odločbi o prestanku službe k njegovemu neposrednemu starešini, za dan razrešitve. V primerih točke 8. in 9. § 112. se smatra za dan razrešitve dan izstopa iz državljanstva ali izgube državljanstva, odnosno dan, katerega je uslužbenec zapustil službo ali dan, katerega bi se moral javiti na službo.

Če v primeru drugega odstavka § 114. pristojno oblastvo v odrejenem roku treh mesecev ne izda odločbe o prestanku službe, se smatra za dan razrešitve zadnji dan tega trimesečnega roka.

§ 120.

Pravico do prejemkov aktivnega uslužbenca ima uslužbenec do konca meseca, v katerem je razrešen ali v katerem se smatra za razrešenega, odnosno v katerem je umrl.

IX. POGlavJE.

Pokojuine.

§ 121.

Uradniki, zvaniki in služitelji izpolnjujejo pogoj za pridobitev pravice do osebne pokojnine, ko dovrše 10 let, ki so jih dejanski prebili v aktivni službi državnih prometnih ustanov kot taki pri državnih uradih, zavodih in ustanovah. V ta rok se ne šteje čas, prebit pri delu v državni službi v lastnosti kontraktualnega uradnika ali dnevničarja.

Pripravljalna služba se šteje kot aktivna služba pri državnih prometnih ustanovah po prvem odstavku, če pripravnik neposredno dobi službo, ki se priznava po tem odstavku.

§ 122.

V rok, ki je določen v prvem odstavku § 121., se šteje tudi čas, ki ga je uslužbenec državnih prometnih ustanov dejanski prebil v aktivni službi kot uradnik, zvanik ali služitelj državnih prometnih ustanov po določbah zakonov, ki veljajo za to osebje; prav tako tudi čas, ki ga je dejanski prebil v aktivni službi pri vojski ali mornarici kot oficir ali kot uradnik ali drugačen vojaški ali civilni uslužbenec, ki se mu ta služba šteje za pokojnino po odredbah zakona o ustroju vojske in mornarice.

Čas podoficirske službe v vojski in mornarici se ob prestopu po § 9. ne šteje v rok iz prvega odstavka § 121.

§ 123.

Uslužbencem državnih prometnih ustanov se šteje čas, ki so ga prebili na razpoloženju, v rok po prvem odstavku § 121. do največ enega leta.

§ 124.

Uslužbencu državnih prometnih ustanov, ki izpolni pogoj iz § 121., se za odmero količine pokojnine priznava po dejanskem trajanju:

1. Čas, ki ga je uradnik, zvaničnik ali služitelj prebil kot tak v aktivni službi državnih prometnih ustanov, ali v taki lastnosti v civilni državni službi ali v lastnosti oficirja, podoficirja, kakor tudi uradnika ali drugih vojaških ali civilnih uslužbencev v službi pri vojski ali mornarici, ki se mu šteje za pokojnino po zakonu o ustroju vojske in mornarice.

2. Čas pripravljalne službe ob pogoju iz drugega odstavka § 121.

3. Čas, ki ga je prebil na delu v državni službi v lastnosti kontraktualnega uradnika, če je bil prestop iz kontraktualnega stanja v državno službo neposreden, brez kakršnekoli prekinitve.

4. Čas, prebit v samoupravni službi banovin, kakor tudi čas, ki so ga uradniki prebili v samoupravni službi vobče v zvanjih, za katera se zahteva fakultetna izobrazba, v obeh primerih ob pogoju prestopa najkrajše v 30 dneh.

5. Čas, ki je priznan posameznim uslužbencem za državno službo, odnosno za pokojnino na njih prošnjo s posebnim zakonom.

§ 125.

Uslužbencem državnih prometnih ustanov, ki jim je služba prestala z ostavko (točka 14. § 112.), pa se pozneje vrnejo v državno službo, se šteje od časa, prebita pred ostavko, v rok iz § 121., kakor tudi za odmero količine osebne pokojnine polovica.

§ 126.

Če se uslužbenec državnih prometnih ustanov brez svoje krivde tako poškoduje pri državnem poslu ali zavoljo takega posla, da postane radi dobljenih ran ali poškodb nesposoben za nadaljnjo službo, za katero bi se mogel uporabljati po svojih kvalifikacijah in dotodanjem položaju, se mu sme priznati za pokojnino preko časa, ki ga je do tedaj prebil v službi, še 10 let. Za tako odločbo sta potrebna pristanek ministra za finance in soglasnost predsednika ministrskega sveta. Takó priznanih 10 let se šteje v rok iz § 121.

§ 127.

Za pokojnino se ne priznava:

1. Čas, pred dovršenim 18. letom starosti.
2. Čas, prebit v stanju odstranitve od službe, če obodi disciplinsko sodišče uslužbenca na kazen upokojitve.
3. Čas preko roka, po čigar pretoku prestane služba (§ 114.).
4. Čas, prebit v pokoju.
5. Čas pred upokojitvijo, če uslužbenec v primeru § 132. izgubi pravico do pokojnine.
6. Čas, ki ga je uslužbenec izgubil za pokojnino po zadnjem odstavku § 228.

§ 128.

Osnova za odmero količine osebne pokojnine sta plača in položajna doklada, ki sta pripadali uradniku ob času upokojitve. Položajna doklada služi za osnovno šele tedaj, ko dovrši uradnik 17 let službe in eksekutivni 15 let službe, ki se šteje po § 121. v rok za do-sego pravice do pokojnine.

§ 129.

Za odmero količine osebne pokojnine zvaničnikov in služiteljev sta osnova plača in položajna doklada, ki sta jim pripadali v času upokojitve.

Zvaničnikom in služiteljem se vračuna položajna doklada za pokojnino ob istih pogojih kakor uradnikom.

§ 130.

Uslužbencem državnih prometnih ustanov, ki izpolnjujejo pogoje iz § 121., pripada od plače kot pokojninske osnove za prvih 10 let 50%. Za vsako nadaljnjo polovico leta, ki se šteje po § 124. za odmero količine pokojnine, jim pripada po 1.125%, eksekutivnim uslužbencem pa 1.5%. Če je pa uslužbenec državnih prometnih ustanov upokojen, preden dovrši 45 let starosti ali preden dovrši 25 let službe, mu pripada od plače kot pokojninske osnove za vsako nadaljnjo polovico leta:

I. eksekutivnim uslužbencem:

v primeru, da ni dovršil 15 let službe ali ni dovršil 35 let starosti, 0.80%;

v primeru, da ni dovršil 20 let službe ali da ni dovršil 40 let starosti, 1%.

II. ostalim uslužbencem:

v primeru, da ni dovršil 15 let službe ali da ni dovršil 35 let starosti, 0.60%;

v primeru, da ni dovršil 20 let službe ali da ni dovršil 40 let starosti, 0.75%;

v primeru, da ni dovršil 25 let službe ali da ni dovršil 45 let starosti, 0.90%.

Začeta polovica leta službe se šteje za celo.

Osebna pokojnina ne sme biti večja od 95% pokojninske osnove.

§ 131.

Od položajne doklade, ki jo je uradnik imel ob času upokojitve, mu pripada za pokojnino:

I. eksekutivnim uslužbencem:

50% po 15 letih službe;

60% po 18 letih službe;

70% po 22 letih službe; in

95% po 25 letih službe.

II. ostalim uslužbencem:

50% po 17 letih službe;

60% po 21 letih službe;

70% po 26 letih službe; in

95% po 30 letih službe.

Gori navedena leta so ona, ki se po prvem odstavku § 121. štejejo v rok za pridobitev pravice do pokojnine.

Ob upokojitvi uslužbenca, ki je služil tako v eksekutivni službi kakor v kateri drugi službi, se odmeri pokojnina za eksekutivna leta službe na podlagi 25 let, za ostali čas pa na podlagi 30 let.

§ 132.

Uslužbenec, ki je upokojen iz katerega razlogov, naštetih v točkah 3., 4., 5. ali 6. § 112., se sme poklicati v 5 letih od dne upokojitve zopet v državno službo, in sicer v isto stroko, če je ta razlog prestal in če ob času poziva še ni dovršil 60 let starosti. Tak uslužbenec ne sme dobiti nižjega položaja od onega, s katerega je bil upokojen. Če bi uslužbenec ne hotel sprejeti državne službe, izgubi pravico do pokojnine.

§ 133.

Upokojeni uslužbenec državnih prometnih ustanov ima poleg pokojnine pravico do osebne draginjske doklade, ki se odmerja z istim odstotkom, s katerim se odmerja pokojnina od plače kot pokojninske osnove; za osnovo se jemlje osebna draginjska doklada, ki mu je pripadala ob času upokojitve. Ta doklada ne sme biti manjša kakor:

I. za uradnike:

v krajevnem draginjskem razredu:

I.	II.	III.
150.—	500.—	450.—

dinarjev;

II. za zvaničnike in služitelje:

v krajevnem draginjskem razredu:

I.	II.	III.
400.—	350.—	300.—

dinarjev.

Poleg osebne draginjske doklade pripada upokojenemu uslužbencu državnih prometnih ustanov tudi rodbinska draginjska doklada, ki znaša po 150.— dinarjev mesečno za ženo in vsakega otroka.

Odredba § 29. velja tudi za osebne in rodbinske draginjske doklade upokojenih uslužbencev državnih prometnih ustanov.

§ 134.

Vse odločbe o upokojanju uslužbencev državnih prometnih ustanov se izdajajo po poprej doseženem sporazumu z ministrom za finance.

Količina osebne pokojnine se odmerja po službeni dolžnosti z isto rešitvijo, s katero se uslužbenec upokoja; če se pa izda odločba o upokojitvi s kraljevim ukazom, se odmerja količina osebne pokojnine z rešitvijo, ki se izda najkasneje v 15 dneh od dne ukaza.

§ 135.

Glede službenega časa, ki služi za pogoj za pridobitev pravice do osebne pokojnine in ki se priznava za odmero količine te pokojnine, veljajo podatki uslužbenškega lista in listin, izvirnih ali v overjenem prepisu, ki so služile za popolnjevanje uslužbenškega lista.

§ 136.

Uslužbenecem državnih prometnih ustanov, ki so upokojeni potem, ko stopi ta zakon v veljavo, pa se vrnejo v državno službo, se prizna za pokojnino oni čas, ki je priznan s pravnomočno rešitvijo, s katero jim je odmerjena količina osebne pokojnine.

§ 137.

Čas za odmero količine osebne pokojnine se šteje do dne ukaza ali rešitve, s katero je uslužbenec upokojen, in sicer po koledarskem trajanju.

§ 138.

Upokojenec izgubi pravico do osebne pokojnine:

1. z izgubo državljanstva ali z vstopom v službo tuje države brez dovolitve ministra za promet, izdane v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta;
2. s sodno razsodbo;
3. z disciplinsko razsodbo, in
4. če ne sprejme službe v primeru § 132.

§ 139.

Za rodbinske pokojnine uradnikov in ostalih državnih uslužbencev se ustanavlja uradniški pokojninski sklad.

Uradniški pokojninski sklad se kot samostojna pravna oseba ne sme uporabljati za prav nič drugega nego za ono, za kar je s tem zakonom namenjen.

Sklad upravlja Državna hipotekarna banka pod posebnim nadzorstvom ministra za finance. Ta banka je dolžna predložiti vsako leto ministru za finance poročilo o stanju sklada in izvod računa letnih izdatkov in dohodkov.

Računi o izdatkih in dohodkih sklada se predlagajo po preteku vsakega koledarskega leta glavni kontroli v pregled in se s klavzulo glavne kontrole o razrešitvi računa objavljajo v službenih novinah.

§ 140.

Dohodki sklada so:

1. prvomesečni prejemki uradnikov, uradniških pravnih, zvaničnikov in služiteljev;
2. prvomesečna razlika med novimi in dotedanjimi prejemki ob napredovanju;
3. mesečni prispevki;
4. obresti od glavnice tega sklada, ki so za 1/2% manjše od obresti, ki jih Državna hipotekarna banka najmanj zahteva od svojih dolžnikov za dolgoročna posojila;
5. disciplinske denarne kazni.

§ 141.

Vsi uslužbenci državnih prometnih ustanov, bodisi oženjeni ali neoženjeni (omožene ali neomožene), so dolžni vplačevati v uradniški pokojninski sklad. Isto velja tudi za uslužbenca, ki so na razpoloženju ali v pokoju.

§ 142.

Osnova za vplačevanje v uradniški pokojninski sklad sta pri uradnikih, zvaničnikih in služiteljih plača in položajna doklada.

Pri upokojencih so osnova njih zadnji aktivni prejemki, po katerih jim je odmerjena pokojnina.

Pri uradniških pripravnikih je osnova za vplačevanje polovica njih plače.

§ 143.

Mesečni prispevek znaša 5% od osnove za vplačevanja.

§ 144.

Vplačevalec pridobi pravico do rodbinske pokojnine iz uradniškega pokojninskega sklada, če je vplačeval najmanj 5 let in nazaj kot vplačevalec sklada.

§ 145.

Rodbinska pokojnina se odmerja po odstotkih od prejemkov, od katerih je vplačevalec po določbi § 143. vplačeval ob času smrti v uradniški pokojninski sklad, in sicer s temi-le odstotki:

po dovršenih 5 letih vplačevanja za enega uživalca rodbinske pokojnine 25%, za dva 35%, za tri 45%, za štiri in več 55%. Po dovršenih 10 letih vplačevanja se ti odstotki zvišajo za 5%, za vsako nadaljnje leto preko 10 let se pa zvišajo za 1,25%, pri eksekutivnih uslužbencih pa za 1,666%, toda rodbinska pokojnina ne sme biti večja kakor: za enega uživalca 55%, za dva 65%, za tri 75%, za štiri in več pa 85%.

Če je več uživalcev rodbinske pokojnine, pa nastopi za koga od njih primer, da mu prestane pravica do rodbinske pokojnine, se zmanjša ostalim pokojnina po stopnjah, določenih v prednjem odstavku.

§ 146.

Vplačevalec, ki mu prestane služba, izgubi pravico do nadaljnega vplačevanja v uradniški pokojninski sklad. Na njegovo zahtevo mu je sklad dolžan vrniti do tedaj vplačane prispevke; v tem primeru izgubi pravico, da se mu čas, za katerega so mu prispevki vrnjeni, šteje za rodbinsko pokojnino ob vnovičnem vstopu v službo državnih prometnih naprav.

Do povračila prispevkov nima pravice vplačevalec, ki mu je prestala služba pred dovršenimi 5 leti vplačevanja; toda obdrži pravico, da se mu ob vnovičnem vstopu v službo državnih prometnih ustanov šteje čas prejšnjega vplačevanja za rodbinsko pokojnino.

Odredbe prednjih odstavkov ne veljajo za vplačevalce, ki jim je služba prestala z upokojitvijo.

§ 147.

Če vplačevalec umre pred dovršenimi 5 leti vplačevanja, kakor tudi če umro pred tem časom uslužbenci, ki so po § 146. izgubili pravico do nadaljnega vplačevanja, ima njih rodбина pravico do povračila vseh vplačanih prispevkov, razen če so se uslužbencu, ki je izgubil pravico do vplačevanja, vrnili prispevki po prvem odstavku § 146. že za njegovega življenja.

§ 148.

Če se prispevki po tem zakonu vračajo, plača uradniški pokojninski sklad obresti, ki so za 2% manjše od obresti, ki jih plačuje skladu Državna hipotekarna banka po odredbi točke 4. § 140.

§ 149.

Za rodbinsko pokojnino se šteje samo oni čas, za katerega je vplačevalec plačal prispevke.

Če se vplačevalcu prizna za osebno pokojnino tudi čas po točkah 3., 4. in 5. § 124., ima pravico, da za ta čas prispevke naknadno vplača. V primerih iz točk 3. ali 4. se vrši vplačevanje po prejemkih, ki so bili osnova za vplačevanje ob času, ko je uslužbenec po § 141. postal vplačevalec sklada, v primeru iz točke 5. pa po prejemkih, ki so služili za osnovo vplačevanja ob času, ko mu je bil ta čas priznan. Če se je čas, ki je priznan po točki 1. § 124., prebil v državni službi, za katero ne velja ta zakon, se vrši vplačevanje po prejemkih, ki jih

je imel v teku takega službovanja. Ob smrti vplačevalcev, o katerih govori ta odstavek, se šteje za rodbinsko pokojnino od naknadno priznanega časa toliko, za kolikor časa je plačal prispevke. Državna hipotekarna banka sme dovoliti vplačevanje takih prispevkov na obroke.

Natančnejše odredbe za postopek po prednjem odstavku predpiše minister za finance z uredbo, s katero se urede tudi razmerja tega sklada do pokojninskih skladov državnih uslužbencev drugih strok, za katere ta zakon ne velja, za primer prestopa uslužbencev iz ene stroke v drugo.

§ 150.

Prispevki se pobirajo po službeni dolžnosti ob izplačevanju prejemkov, ki služijo za osnovo plačevanja. Če računodajniki ne pošljejo v dvajsetih dneh od dne, ko so se prejemki izplačali, odtegnjenih prispevkov Državni hipotekarni banki, morajo plačati od njih po preteku tega roka 6% obresti v korist sklada.

§ 151.

Državna hipotekarna banka prevzame izplačevanje rodbinskih pokojnin iz uradniškega pokojninskega sklada, počenši od osmega leta obstoja sklada. Do tedaj vrši izplačevanje teh pokojnin država iz proračunskih sredstev. Od dohodkov sklada, določenih v § 140., zadrži država prvo leto 80%, drugo 70%, tretje 60%, četrto 50%, peto 40%, šesto 30 in sedmo 20%, ostanek pa vloži v sklad. Če ne bo po preteku sedmega leta dohodek od obresti, ki jih plačuje Državna hipotekarna banka uradniškemu pokojninskemu skladu, skupaj z mesečnimi prispevki po točki 3. § 140., zadosten za izplačevanje rodbinskih pokojnin, bo država dotirala skladu potrebne vsote.

§ 152.

Če vplačevalec brez svoje krivde pri državnem poslu ali zavoljo takega posla umre ali se poškoduje in zbog tega umre, se sme njegovi rodolini priznati za pokojnino, kakor da je imel 10 let vplačevanja več. Odločbo o tem izda minister za finance na predlog ministra za promet v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta; presežek pokojnine pade v takem primeru v breme državnih blagajni.

§ 153.

Rodbinska pokojnina pripada vplačevalčevi zakoniti ženi in otrokom, rojenim v zakonitem zakonu ali pozakonjenim.

Ženi, ločeni od moža po predpisih rimsko-katoliške cerkve, ne pripada pravica do rodbinske pokojnine. Več zakonitih žena muslimanov se šteje skupaj za enega člana rodbine.

§ 154.

Rodbine umrlih državnih prometnih uslužbencev, ki uživajo rodbinske pokojnine, dobivajo iste draginjske doklade, kakor so jih imele ali bi jih imele osebe, od katerih izvajajo pravico, če bi bile te upokojene ob časi smrti (§ 133.).

Odredba § 29. velja tudi za osebne in rodbinske draginjske doklade rodbin.

§ 155.

Organ, ki je pristojen, da izda odločbo o rodbinski pokojnini, sme odločiti na zahtevo vsakega užiivalca pokojnine, da se rodbinska pokojnina razdeli med užiivalce tako, da sme vsak užiivalec prejemati ločeno svoj del pokojnine. V takem primeru se deli pokojnina na enake dele po številu užiivalcev. Če je kateri užiivalec pokojnine mladoleten, se ne sme izvršiti delitev pokojnine brez prejšnjega pristanka pristojnega varuštvenega oblastva. Ko nastopi primer, da izgubi užiivalec tako deljene pokojnine pravico do pokojnine, se postopa glede ostalih užiivalcev pokojnine po odredbi zadnjega odstavka § 145.

§ 156.

Odločbo o rodbinski pokojnini izda organ, ki je pristojen odločati o količini posebne pokojnine umrlega uslužbenca; izdati jo mora po službeni dolžnosti najkasneje v enem mesecu, in sicer ob smrti aktivnega uslužbenca od dne smrti, ob smrti upokojenega uslužbenca pa od dne, ko se prijavi smrt in predloži listina o smrti organu, ki je pristojen odločati o pokojnini.

Dokler se rodbinska pokojnina ne odmeri, se daje rodbini umrlega uslužbenca na račun pokojnine tretjina vseh uslužbenčevih prejemkov, če je umrl kot aktiven uslužbenec, ali pa polovica, če je umrl kot upokojenec. Isto velja tudi, če je treba uslužbenca proglasiti za mrtvega, in sicer od dne, od katerega se pograša, do dne, ki se s sodno rešitvijo določi za dan smrti.

§ 157.

Vdovi in hčeram vplačevalcev se smejo izplačati za zopetno omožitev, odnosno za omožitev, na prošnjo, ki jo je treba predložiti, preden se sklene zakon, enkrat za vselej triletni rodbinski pokojninski prejemki, ki jim pripadajo. Odločbo o tem izda na predlog ministra za promet minister za finance v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta. Ta odločba se sme izdati tudi, preden se sklene zakon, toda izplačilo se sme izvršiti šele potem, ko se predloži listina, da se je zakon sklenil.

Izplačilo triletne pokojnine po prednjem odstavku se sme dovoliti, če je oseba, ki zahteva izplačilo, edini užiivalec rodbinske pokojnine.

§ 158.

Pravico do rodbinske pokojnine izgubi vdova:

1. z izgubo državljanstva;
2. z obsodbo zaradi kaznivega dejanja, za katero bi tudi uslužbenec izgubil osebno pokojnino;
3. s sprejemom državne službe ali mesta štipendista države ali katerekoli javne ustanove, dokler služba ali štipendija traja, in
4. z omožitvijo.

§ 159.

Pravico do rodbinske pokojnine izgube otroci:

1. z izgubo državljanstva;
2. z obsodbo za kaznivo dejanje, za katero bi tudi uslužbenec izgubil osebno pokojnino;
3. s sprejemom državne službe ali mesta štipendista države ali katerekoli javne ustave, dokler služba ali štipendija traja;
4. hčere z omožitvijo;
5. sinovi, ki postanejo polnoletni. Izjemoma se jim

plačuje, če so na rednem šolanju ali če služijo obvezni rok v stalnem kadru, in sicer ob dokazu uspešnega učenja, odnosno vojaške službe, pokojnina do dovršenega 23. leta starosti.

Sinovi uživajo neglede na to, ali so že užívali rodbinsko pokojnino ali ne, če postanejo telesno ali duševno nesposobni za pridobivanje, kar se mora ugotoviti komisijski analogno predpisu tretjega odstavka § 86., rodbinsko pokojnino, dokler ta nesposobnost traja, in sicer ob pogoju, da se ugotovi s potrdilom pristojnega oblastva, da nimajo lastnih sredstev za vzdrževanje

§ 160.

Hčere, ki izgube z omožitvijo pravico do pokojnine, imajo, če obvdove, pravico do rodbinske pokojnine po očetu samo tedaj, če dokažejo, da nimajo pravice do rodbinske pokojnine po možu, niti kateregakoli drugega vzdrževanja.

§ 161.

Osebni pokojninski prejemki teko od prvega dne prihodnjega meseca po onem mesecu, v katerem je bil uslužbenec razrešen, rodbinski pa od prvega dne prihodnjega meseca po vplačevalčevi smrti.

§ 162.

Nihče ne sme dobivati dveh pokojnin. Če ima pravico do dveh, prejema večjo.

§ 163.

Nihče ne sme brez odobritve ministra za finance, dane v soglasju s predsednikom ministrskega sveta, užívati pokojnine v tuji državi. V tem primeru se zmanjšajo draginjske doklade za 30 %, izvzemši draginjske doklade onih upokojencev, ki žive v skupnosti s svojimi otroki, ki imajo bivališče v inozemstvu, kakor tudi onih, ki so prekoračili 60. leto starosti.

X. POGlavJE.

Kontraktualni uradniki, dnevničarji in delavci.

§ 164.

Za dela v službi državnih prometnih ustanov se smejo najemati kontraktualni uradniki in dnevničarji.

Kontraktualni uradniki se najemajo za dela, ki jih opravljajo uradniki. Dnevničarji se najemajo za dela, ki jih opravljajo zvaniki in služitelji.

§ 165.

Kontraktualni uradniki se ne smejo jemati na položaje, s katerimi je združena funkcija polaganja računov.

§ 166.

Kontraktualni uradnik mora izpolnjevati poleg pogoja, da je polnoleten, tudi še pogoje iz točk 2., 3., 5., 6., 8., 9., 10. in 11. § 3. in § 4.

Za kontraktualne uradnike, ki so tuji državljani, ne veljajo pogoji iz točk 6., 9. in 12. § 3.

§ 167.

Če je bil kdo prej državni uslužbenec, ne more biti kontraktualni uradnik, če mu je prejšnja služba prestala po toč. 1., 2., 7., 9., 12. in 13. § 112.

§ 168.

Za dnevničarje veljajo isti pogoji, ki veljajo tudi za kontraktualne uradnike, a sprejeti smejo biti, ko dovrše 18. leto starosti.

§ 169.

Kontraktualni uradniki se sprejemajo za dela v službi državnih prometnih ustanov z odločbo ministra za promet po predpisih tega poglavja.

Dolžnosti in pravice kontraktualnih uradnikov proti državi se določajo s pogodbo. Pogodba velja, ko jo odobri predsednik ministrskega sveta.

Odločba o sprejemu kontraktualnega uradnika na delo se objavi v »Službenih novinah« in v »Službenih novinah državnih saobračajnih ustanov«.

Dnevničarji se sprejemajo za dela v službi državnih prometnih ustanov z odločbo ministra za promet po odredbah tega poglavja. Minister za promet sme prenesti to pravico na svoje podrejene organe.

§ 170.

Za kontraktualne uradnike in dnevničarje veljajo odredbe §§ 71., 72., 73., 74., 75., 77., 78., 79., 80., 81., 84., 85., 86., 97., 98., 99., 100., 101., 102., 105., 107. in 108:

§ 171.

To, kar plačuje država kontraktualnim uradnikom in dnevničarjem, se imenuje nagrada, da se razlikuje od plače in ostalih prejemkov, ki jih dobivajo redni uslužbenci državnih prometnih ustanov, in se mora določiti z eno vsoto. Prav tako ne sme biti v rešitvi o sprejemu kontraktualnih uradnikov in dnevničarjev določilo, da se te osebe sprejemajo s prejemki rednih uslužbencev določene skupine, niti se jim ne sme tako določati čin.

Nagrade kontraktualnih uradnikov in dnevničarjev se računijo od dne, ko nastopijo službo.

§ 172.

Višina nagrade dnevničarjev se določi z uredbo ministra za promet izdano v sporazumu z ministrom za finance.

§ 173.

Nagrada kontraktualnih uradnikov se določa s pogodbo.

Nagrada dnevničarjev se določa z odločbo o sprejemu.

§ 174.

Povračila potnih stroškov in dnevnic za službena potovanja se plačujejo kontraktualnim uradnikom in dnevničarjem po predpisih o povračilu potnih in selitvenih stroškov uslužbencev državnih prometnih ustanov.

§ 175.

Kontraktualni uradniki se smejo po službeni potrebi premestiti na delo v drug urad in kraj.

Povračilo potnih stroškov in dnevnic ob premestitvi se vrši po predpisih o povračilu potnih in selitvenih stroškov uslužbencev državnih prometnih ustanov.

Odločbo o premestitvi izdaja minister za promet.

§ 176.

Kontraktualni uradniki in dnevničarji se morajo javiti na službo najkasneje v 10 dneh, in sicer kontraktualni uradniki od dne odobritve pogodbe, dnevničarji

pa od dne, ko se jim je priobčila odločba o sprejemu; drugače se smatrajo, kakor da niso niti sprejeli na delo v službi državnih prometnih ustanov. Iz opravičenega vzroka sme organ, ki je izdal odločbo o sprejemu, ta rok podaljšati.

Glede kontraktualnih uradnikov se sme določiti s pogodbo tudi daljši rok, do katerega se mora uslužbenec najkasneje javiti na službo.

§ 177.

Če kontraktualni uradnik in dnevničar v primeru § 85. ne opraviči svojega izostanka, mu ne pripadajo prejemki za čas, katerega je izostal.

Če traja njegov neopravičeni izostanek dalj ko tri dni, se odpusti z dela v službi državnih prometnih ustanov. V ponovljenem primeru se odpusti, če izostane neopravičeno tudi samo en dan.

§ 178.

Odsotstvo po privatni potrebi s pravico do nagrade iz § 171. odnosno § 172., se sme dovoliti kontraktualnim uradnikom in dnevničarjem največ do 15 dni v enem letu.

Glede kontraktualnih uradnikov se sme določiti s pogodbo možnost daljšega odsotstva.

§ 179.

Kontraktualni uradniki in dnevničarji imajo ob boleznih, zbog katere ne morejo opravljati svoje dolžnosti, pravico do podpore iz bolniškega sklada državnega prometnega osebja po pravilih, ki veljajo za ta sklad.

§ 180.

Kontraktualne uradnike in dnevničarje ocenja njih neposredni starešina. Tem pripada tudi pravica, izrekat kazni za nerednost, ki sta: opomin ali odvzem nagrade največ v znesku za 15 dni.

§ 181.

Disciplinske kazni za kontraktualne uradnike in dnevničarje so te-le:

1. ukor;
2. zmanjšba nagrade do 50 %, največ za tri mesece, in
3. odpustitev (prestanek službe brez odpovedi).

§ 182.

Disciplinske kazni izrekajo kontraktualnim uradnikom in dnevničarjem organi, ki izdajajo odločbe o sprejemu. Če je ta organ minister za promet, kaznovani nima pravice do pritožbe; če je pa to podrejeni organ, ima kaznovani pravico do pritožbe na ministra za promet.

§ 183.

Služba kontraktualnega uradnika in dnevničarja prestane:

1. ko poteče pogodba ali odpovedni rok;
2. če postane duševno ali telesno nesposoben za delo;
3. če nastopi primer iz § 177. ali § 183.;
4. če pride v konkurz;
5. če se obsodi na kazen na svobodi, daljšo od enega meseca;
6. če ni, ko je dovršil 21. leto starosti, odalužil obveznega roka v stalnem kadru, razen če ni naš držav-

ljan, ali če je po odredbah zakona o ustroju vojske in mornarice kot stalno ali začasno nesposoben ali kot edini hranilec oproščen službe v stalnem kadru, ali če mora plačevati vojnico, pa je ni plačal;

7. z disciplinsko odločbo.

O prestatku službe izda odločbo oni organ, ki je izdal odločbo o sprejemu.

§ 184.

Dnevničarju se lahko služba vsak čas administrativno odpove v 15 dneh, računši od dne priobčitve. V istem roku pripada tudi njemu vsak čas pravica do odpovedi.

Prednji odstavek velja tudi za kontraktualne uradnike, če ni določeno s pogodbo kaj drugega.

§ 185.

S pogodbo o kontraktualni službi se smejo izpremeniti samo one odredbe tega poglavja, glede katerih je to izrečno dovoljeno.

§ 186.

V pogodbi o kontraktualni službi se mora:

1. ustanoviti, da se sklepa pogodba po odredbah tega poglavja;

2. izjaviti, da se sklepa pogodba v imenu države, ter izreči, kateri organ jo sklepa v njenem imenu;

3. označiti ime in priimek, strokovno kvalifikacijo, dosedanji poklic, bivališče, državljanstvo, kraj in leto rojstva in občinsko pristojnost onega, ki se sprejema za dela v službi državnih prometnih ustanov kot kontraktualni uradnik;

4. določiti zvanje, za katero se sprejema, in urad, za katerega se sprejema, kolikor se to poslednje ne prepusti odločbi o potrditvi na dolžnost;

5. določiti nagrada iz § 171.;

6. določiti trajanje pogodbenega razmerja, način njegovega prestatka in eventualni odpovedni rok;

7. vpisati to-le določbo: »Vse odredbe X. poglavja zakona o uslužbencih državnih prometnih ustanov veljajo za obe pogodbeni stranki, kolikor niso izpremenjene s to pogodbo, če omenjene odredbe to izpremembo dovoljujejo.«

§ 187.

Na osnovi in v mejah odredb tega poglavja sme izdati minister za promet podrobnejša pravila za sprejemanje kontraktualnih uradnikov in dnevničarjev za dela in za ureditev njih službenih razmerij.

§ 188.

Za delo v službi državnih prometnih ustanov se smejo najemati tudi delavci.

Delavci se najemajo za opravljanje fizičnih del.

Minister za promet se pooblašča, da predpiše pravilnik o delavcih, s katerim se uredi plače, pokojninski sklad in ostala službena razmerja delavcev.

Odredbe tega poglavja ne veljajo za honorarne uslužbenecne odnosno dinarje. Takim osebam se morajo plačevati honorarji in dnevne mezde, ki se plačujejo po navadi za taka dela v kraju urada, ki jih jemlje na delo. Navodila, kako je pri tem postopati, izda minister za promet.

XI. POGlavJE.

Disciplinski predpisi.

§ 189.

Uslužbenec, ki prekrši, izvrševaje svojo službo, službene predpise, pravilnike, navodila in naredbe, kakor tudi oni, ki ne posluje po opravljeni prisegi ali ne izvršuje dolžnosti, predpisanih z zakonom, v službi ali zunaj nje, se kaznuje z administrativno ali disciplinsko kaznijo, kakor je pač ta prekršitev samo nerednost ali pa se mora glede na škodo in nevarnost za koristi in ugled službe ali zaradi svoje velikosti ali zaradi ponavljanja ali zaradi obtežujočih okoliščin smatrati za disciplinski prestop.

Sojenje po kazenskem zakonu ne izključuje disciplinskega.

§ 190.

Administrativno se kaznuje vsaka nepravilnost, nerednost in malomarnost v izvrševanju službe, ki ne bi imela za posledico večje odgovornosti.

Administrativni kazni sta:

1. pismeni ukor in

2. denarna kazen.

Kazen pismenega ukora in denarno kazen sme izreči neposredni starešina ali starešina vsakega višjega urada, in sicer:

1. šef službene edinice od 10 dinarjev do zneska tridnevne plače;

2. načelnik oddelka do osemdnevne plače;

3. direktorji do petnajstdnevne plače in prav tako tudi upravniki samostalnih uprav; in

4. minister za promet do tridesetdnevne plače.

Kazen se ne sme izreči, preden se uslužbenec zaslisi. Odločba o kazni z razlogi vred se mora priobčiti uslužbencu pismeno.

Denarne kazni se odtezajo od prejemkov, in sicer ali naenkrat, če ne znaša kazen več nego četrtino mesečne plače, ali v več mesečnih obrokih, kar je treba določiti v rešitvi. Denarni zneski iz administrativnih kazni se stekajo v bolniški fond. Vsaka administrativna kazen se zaznamuje v uslužbenski list.

V enem letu se sme kaznovati uslužbenec administrativno največ z izgubo plače do 45 dni.

Administrativna kazniva dejanja zastarevajo čez leto dni od dne storitve.

§ 191.

Pritožbe zoper odločbo o kazni se izročajo v 8 dneh od dne priobčitve, in sicer direktorju, če je izrekel kazen šef edinice, ali načelniku oddelka direktorije, generalnemu direktorju, če je izrekel kazen direktor oblastne direktorije ali načelnik oddelka generalne direktorije za svoje osebe. Pritožbe zoper kazen, ki jo je izrekel generalni direktor ali upravnik samostojne uprave, se izroče v istem roku ministru za promet. Zoper odločbo o kazni, ki jo je izrekel minister za promet, ni pritožbe.

Z vložitvijo pritožbe se odloži izvršitev kazni, dokler ne postane rešitev pravomočna.

§ 192.

Disciplinske kazni so:

1. pismeni ukor;

2. odtezanje rednih prejemkov največ do enega leta, toda tako, da se ne sme na mesec odtezati več nego 20 odstotkov;

3. premestitev brez povračila selitvenih stroškov, razen prevoza pohištva z državnimi prometnimi sredstvi;

4. upokojitev brez odtezanja pokojninskih prejemkov;

5. upokojitev z odtezanjem pokojninskih prejemkov največ do 20% na mesec, toda to odtezanje mora trajati omejen čas, največ 10 let; in

6. odpustitev iz službe.

Kazen odtezanja prejemkov iz točke 2. se prenaša z istim odstotkom tudi na pokojninske prejemke, če se uslužbenec upokoji, ko kazen še traja.

Kazni iz točk 1., 2. in 3. imajo za posledico izgubo časa za napredovanje v višjo skupino in v višji periodični povišek, in sicer za eno, dve ali tri leta. Trajanje časa se odreja z razsodbo disciplinskega sodišča, s katero se odreja prav tako tudi, koliko izgubi uslužbenec za napredovanje od časa, ko je bil med disciplinsko razpravo odstranjen od opravljanja dolžnosti.

Čas, tako izgubljen za napredovanje, se šteje ločeno od časa, izgubljenega zbog slabe ocene.

§ 193.

Disciplinsko se kaznuje oni uslužbenec, ki stori, bodisi namenoma ali po nepazljivosti, prestopok, zlasti:

1. nemoralno in nedostojno vedenje v službi in zunaj nje;

2. grdo ravnanje in nečloveško postopanje s podrejenim osebjem, v službeni dotiki pa tudi s privatnimi osebami;

3. zlorabljanje starešinske oblasti proti nižjim uslužbencem, zlasti če starešina ocenja dobrega in sposobnega uslužbenca slabo, ga pri višjih oblastvih obrekuje, nesposobnega in slabega pa štiti in priporoča;

4. nepokorščina proti nadrejenim ali proti naredbam višjih oblastev, zlasti pa odpoved pokorščine;

5. vsako zlohotno kritiziranje naredb in postopanja oblastev z namenom, rušiti red in disciplino;

6. izdajanje službenih tajnosti;

7. malomarno izvrševanje in zanemarjanje službe, ki se z njim ogroža varnost prometa, proge ali njenih delov, kakor tudi varnost imovine ali oseb vobče;

8. zlonameren in z veliko malomarnostjo storjen prestopok zoper predpise, veljavne zakone, naredbe in navodila;

9. udeležba pri obči ali delni ustavitvi dela, kakor tudi mlačno in počasno opravljanje službe zato, da se obtežuje ali ustavi promet (pasivna rezistenca) ali napeljevanje, podpihovanje, ali dogovarjanje v ta namen;

10. tatvina imovine državnih prometnih ustanov ali one, ki je poverjena tem napravam, udeležba pri njej ali podpihovanje ali nagovarjanje nanjo;

11. iznujanje ali izsiljevanje kakršnekoli nagrade, bodisi zase ali za drugega, na račun poslov, ki se opravljajo po službeni dolžnosti;

12. vobče izvršitev kakršnegakoli kaznivega dejanja, ki je v zvezi z uslužbenčevim službenim razmerjem;

13. utaja ali protipredpisno upravljanje blagajne, kakor tudi izvršitev vsakega drugega dejanja prevare in protipredpisnega postopanja iz koristoljubja, kakor tudi onih dejanj, ki se kaznujejo po predpisih kazenskega zakonika kot onečašujoča, vsako ravnanje, s katerim se prizadene ali namerja prizadeti škoda bodisi prometnim ustanovam ali njih uslužbencem, bodisi državnim ali zasebni pravici;

14. uporaba krivih podatkov ob vstopu v službo državnih prometnih ustanov ali zatajitev takšnih okolno-

sti, ki bi preprečile sprejem v službo, če se dokažejo tudi pozneje;

15. ogrožanje varnosti prometa z malomarnostjo, lahkomišelnostjo, opijanjem itd. ali oškodovanje ali ogrožanje materialnih in moralnih službenih koristi s takšnimi ali tem podobnimi postopki;

16. sprejemanje podkupnine;

17. pijanost vobče, med službo ali neposredno pred nastopom službe;

18. pogostno neopravičeno izostajanje iz službe ali zakasnelo prihajanje v službo, kakor tudi pogostnejša neopravičena prekoračitev odsotstva;

19. krivo pričanje v disciplinskem postopanju;

20. zatajevanje sorodstva;

21. če je uslužbenec v službi večkrat administrativno kaznovan za ista kazniva dejanja ali nepravilnosti;

22. razsipno trošenje službenega materiala;

23. lahkomišelnost zadolževanje;

24. opravljanje stranske službe brez dovolitve pristojnega starešine ali sprejemanje položajev in izvrševanje poslov, ki bi nasprotovali dostojanstvu in časti uslužbenčevega zvanja ali bi ga ovirali pri opravljanju njegovih stalnih službenih dolžnosti;

25. vsako delovanje in vedenje, ki bi podpiralo izzivanje plemenske in verske mržnje, vsako delovanje in vsaka agitacija zoper idejo državnega in narodnega edinstva, nedopustna kritika postopanja vlade in njenih aktov, kakor tudi obstoječega reda, vsaka opustitev pregona vseh nešteti postopanj.

Za vsa zgoraj navedena dejanja, kolikor imajo v sebi elemente kaznivega dejanja po kazenskem zakoniku, se poda razen uvedenega disciplinskega postopanja prijava tudi rednemu sodišču zaradi nadaljnjega postopanja.

§ 194.

Kazni je treba odmeriti po stopnji krivde, po obtežujočih, odnosno olajšujočih okoliščinah, po stopnji nevarnosti ali velikosti škode. Pri odmeritvi kazni je upoštevati tudi, ali je bil uslužbenec že prej kaznovan zaradi podobnih dejanj; prav tako je pa tudi upoštevati njegovo dotedanje vedenje.

Disciplinske denarne kazni se odtezajo mesečno od prejemkov.

§ 195.

Z odpustitvijo iz službe se kaznujejo zlasti dejanja, ki izvirajo iz koristoljubja, kakor: tatvine, prevare, utaja, ponarejanje listin, sprejemanje podkupnine, kakor tudi pijanost v službi pri uslužbencih, ki so zaposleni neposredno pri prometu, zaradi česar bi trpela pravilnost in varnost prometa. Z odpustitvijo iz službe se mora kaznovati uslužbenec, ki je storil zgoraj naštetega dejanja v povratku v smislu predpisov kazenskega zakonika, kakor tudi uslužbenec, ki je v dveh letih bil trikrat disciplinski kaznovan.

§ 196.

Disciplinske kazni se smejo izrekat samo na podstavi poprej izvršenega predpisanega disciplinskega postopanja.

§ 197.

Za sojenje vseh disciplinskih kaznivih dejanj se osnujejo pri vseh direkcijah, pri generalni direkciji in samostalnih upravah disciplinska sodišča prve stopnje iz osebja dotične direkcije, generalne direkcije ali samostalne uprave.

§ 198.

Disciplinsko sodišče druge stopnje za osebje oblastnih direktij se osnuje pri generalni direkciji, za osebje generalne direkcije in samostalnih uprav pri ministrstvu za promet.

§ 199.

Odredbe tega zakona o kaznivih dejanjih veljajo za vse uslužbence.

Kljub §§ 197. in 198. tega zakona veljajo za preiskovanje in sojenje disciplinskih kaznivih dejanj uradnikov od 1. do vštete IV. skupine, 2. stopnje, pri direkcijah in generalni direkciji, kakor tudi za vse osebje ministristva za promet odredbe zakona o uradnikih.

§ 200.

Direkcija, odnosno samostalna uprava predloži za triletno sodno dobo ministru za promet v odobritev 16 uslužbencev z istotolikim številom namestnikov za sodnike disciplinskega sodišča prve stopnje, in sicer: 8 iz kategorije uradnikov, po 2 iz kategorij zvančnikov in 2 iz kategorije služiteljev.

Sodniki smejo biti uslužbenci z najmanj 10 leti dejanske državne službe, ki niso bili v poslednjih 10 letih disciplinsko kaznovani.

Izmed predloženih sodnikov odrede, ko jih potrdi minister za promet, direkcije, odnosno samostalne uprave, za triletno sodno dobo za vsako vrsto uslužbencev in vsako stroko po 3 osebe za sodnike in po 3 za namestnike, in sicer v vsakem primeru 2 s fakultetno izobrazbo, od katerih je eden predsednik. Ta mora imeti najmanj 15 let službe. Tretji sodnik se jemlje iz zvanja in stroke onega uslužbenca, ki se mu sodi, ali pa iz najbližje sorodne stroke.

Tožilca in zapisnikarja odreja direkcija izmed svojih stalnih uslužbencev s pravniško izobrazbo, toda ti nimajo pravice glasovanja.

Obtoženec ima pravico, da si vzame branilca izmed uslužbencev državnih prometnih ustanov ali izmed javnih pravnih zastopnikov.

§ 201.

Pravico pritožbe zoper razsodbo disciplinskega sodišča prve stopnje imata obe stranki, t. j. obtoženec in tožilec.

§ 201.

Disciplinsko sodišče druge stopnje pri generalni direkciji in ministrstvu za promet je sestavljeno iz predsednika in štirih članov in istotolikih namestnikov; dva od teh in predsednik morajo biti uradniki s fakultetno izobrazbo, eden med njimi s pravno.

Predsednika, sodnike in njih namestnike postavlja minister za promet za triletno sodno dobo.

Poročevalec je šef pravnega odseka ministristva za promet, odnosno generalne direkcije ali njegov namestnik, vendar brez glasovalne pravice.

Razsodba sodišča druge stopnje je izvršna.

§ 203.

Vsi nanovo postavljeni sodniki disciplinskih sodišč in njih namestniki prisežejo, preden nastopijo to svojo dolžnost, pred uradnim starešino ali pred ministrom za promet ali njegovim pomočnikom tako-le:

Jaz N. N. prisegam na vsemogočnega Boga, da bom vsilil dolžnost disciplinskega sodnika vestno, nepristransko in po čistem prepričanju.

Kakor bom prav sodil, tako mi Bog pomagaj!

O opravljeni prisegi se sestavi zapisnik.

Člani disciplinskega sodišča so v izvrševanju svoje sodniške dolžnosti neodvisni in so odgovorni samo po kazenskem zakoniku.

§ 204.

Če sodeluje pri istem službenem prestopku osebje raznih direktij, je pristojna za odreditev in izvedbo disciplinskega postopanja glede vseh obdolženih uslužbencev ona direkcija, t. j. njeno disciplinsko sodišče, v katere območju se je prestopok izvršil.

Če store uslužbenci ene direkcije službeni prestopok v območju druge direkcije, je pristojna za odreditev in izvedbo disciplinskega postopanja za vse obdolžene uslužbence ona direkcija, t. j. njeno disciplinsko sodišče, katere uslužbenci so obdolženci.

Če store uslužbenci raznih direktij skupno razne službene prestopke v območju raznih direktij, je pristojna za odreditev in izvedbo disciplinskega postopanja glede vseh obdolženecv ona direkcija, t. j. njeno disciplinsko sodišče, ki odredi ali uvede prva disciplinsko postopanje za storjene prestopke.

Za uslužbence generalne direkcije je pristojno v vsakem primeru disciplinsko sodišče prve stopnje pri generalni direkciji.

Spore o pristojnosti med posrednimi disciplinskimi sodišči rešuje minister za promet, ki sme izjemoma za izvedbo disciplinskega postopanja delegirati disciplinsko sodišče, ki sicer po predpisih tega zakona ni pristojno.

§ 205.

Glede izključitve disciplinskih sodnikov veljajo predpisi kazenskega postopanja.

§ 206.

Disciplinsko postopanje se deli na disciplinsko preiskavo in na disciplinsko razpravo.

Če spozna direkcija na podstavi poprejšnje preiskave, da gre za disciplinsko kaznivo dejanje, obvesti obdolženega uslužbenca pismeno, da je zoper njega uvedeno disciplinsko postopanje, in označi dejanje prestopka ter ime odrejenega preiskovalca.

Uslužbenec mora biti zaslišan, njegovo kaznivo dejanje pa preiskano.

Preiskavo vodi preiskovalec, ki ga odredi pristojno oblastvo za vsak posredni primer. Za izključitev preiskovalca veljajo odredbe § 205.

Preiskavi je namen, da ugotovi vse okolnosti, ki so potrebne za nadaljnje postopanje, ne glede na to, ali z njimi obdolženec obremenjuje ali opravičuje. Vsak važnejši in bistveni moment preiskave in vsa zaslišanja je treba v zapisniku ugotoviti.

Preiskovalec zaslišuje obdolženca in pričë, po potrebi tudi izvedence. Priče sme zaslišati preiskovalec pod prisego ali pa po drugih oblastvih, ki so dolžna ustreči preiskovalčevi zahtevi. Priče zapriseže preiskovalec samó, če so njih izpovedbe bistvene važnosti in če ni zoper to razlogov, ki so navedeni v kazenskem postopanju o zapriseganju pričë.

Preden pričë priseže, jo je opozoriti na zakonske posledice krive prisege. To je treba ugotoviti po zapisniku. Vsak uslužbenec je dolžan, da na zahtevo preiskovalca poda svojo izpovedbo, ki se zapiše v zapisnik. V ta namen sme preiskovalec vsakega uslužbenca pozvati na zaslišanje po njegovem starišini.

§ 207.

Prisega, ki jo opravljajo priče v disciplinskem postopanju, se glasi:

»Jaz, N. N., prisegam na vsemogočnega Boga, da sem govoril o vsem, o čemer sem bil vprašan, po najboljši vednosti in vesti čisto in pravo resnico in da nisem zamolčal ničesar, kar je v zvezi z vprašanji, ki so mi bila zastavljena, in kar mi je o njih znano.

Tako mi Bog pomagaj!«

Prisega, ki jo opravlja izvedenec, se glasi tako-le:

»Jaz, N. N., prisezam na vsemogočnega Boga, da bom vršil svojo dolžnost kot izvedenec vestno, nepristransko in po čistem prepričanju in da bom odgovarjal na zastavljena vprašanja po najboljši vednosti.

Tako mi Bog pomagaj!«

§ 208.

Ce je dejanje, ki je predmet disciplinske preiskave, takšno, da se kaznuje tudi po kazenskem zakonu, obvesti oblastvo, ki je upravičeno, odrediti disciplinsko preiskavo, pristojno kazensko sodišče o tem kaznivem dejanju.

V tem primeru odloči disciplinsko sodišče, ali uvide zoper uslužbenca disciplinsko postopanje vzporedno s kazenskim ali pa ga odloži do dovršitve kazenskega postopanja.

Zoper odločbo o odložitvi sojenja se sme pritožiti tožilec na disciplinsko sodišče druge stopnje. Če to sodišče spozna, da odložitev ni upravičena, vrne predmet sodišču prve stopnje, da razsodi o njem.

Prav tako se postopa, če se je za takšno dejanje uvedlo kazensko postopanje, bodisi po službeni dolžnosti, bodisi na tožbo privatne osebe. V tem primeru mora redno sodišče takoj o tem obvestiti oblastvo, ki je pristojno, uvesti zoper uslužbenca disciplinsko postopanje.

Ce je uslužbenec z izvršno razsodbo kazenskega sodišča obsojen na izgubo zvanja ali če je obsojen zaradi takega prestopka, s katerim je po zakonu združena izguba državne službe ali državnega zvanja, se odpusti iz službe, ne da bi se izvedlo disciplinsko postopanje. Če pa uslužbenec z razsodbo kazenskega sodišča ni obsojen na izgubo državne službe ali državnega zvanja ali če z izrečeno kaznijo po zakonu ni združena izguba državne službe ali državnega zvanja, odloči pristojno oblastvo, ki ima pravico, odrediti disciplinsko preiskavo, v vsakem primeru, ali naj se zoper tega uslužbenca postopa tudi disciplinsko ali ne.

§ 209.

Ce je obsojen državni uslužbenec z odločbo pristojnega državnega oblastva na kazen zapora, manjšo od leta dni, odloči disciplinsko sodišče, če ne izreče, da mu prestani služba, s svojo razsodbo, ali mu za ta čas pripadajo njegovi prejemki ali kateri del mu pripada in ali se mu ta čas šteje za napredovanje in za pokojnino.

§ 210.

Zapisnik o disciplinski preiskavi mora imeti naslednje podatke:

1. kraj in dan, kje in kdaj se je zapisnik sestavil ali nadaljeval;
2. predmet ali zoper koga, iz kakšnega namena in po čigavi naredbi se vrši preiskava;
3. tek in vsebina zaslišanj in ugotovitev dejstev;

4. imenovanje vseh oseb, ki sodelujejo pri zaslišanju, in njih podpise.

Disciplinska preiskava se začne redoma z zaslišanjem obdolženca, ki mu je treba poprej priobčiti, česa je obtožen.

V prilog uspehu preiskave in če to zahteva značaj predmeta, je dopustno, odstopiti od prednjega reda. V tem primeru zbere preiskovalec v prvi vrsti potrebne podatke, potem zasliši obdolženca in mu pri tej priliki priobči vse podatke, ki ga obtežujejo.

Preiskovalec mora gledati na to, da se ugotove vse okolnosti in izpovedbe, bodisi da obtežujejo obdolženca, bodisi da ga opravičujejo, in da pridejo vse te okolnosti ali izpovedbe v zapisnik. V ta namen sme biti obdolženec in drug uslužbenec ali izvedenec tudi večkrat zaslišan.

Osebe, katerih izpovedbe o važnejših okolnostih si nasprotujejo, se morajo soočiti.

Vprašanja se morajo vpisovati v zapisnik samo, če je to potrebno za boljše umevanje odgovorov.

Bistvene izpovedbe in bistvena pojasnila zaslišanih oseb in njih odgovore, s katerim se ugotavlja dejanje, je treba zapisati, po možnosti z lastnimi besedami zaslišancev. Po zaslišanju se morajo zaslišani osebi izpovedbe prečitati in raztolmačiti ter izvršitev tega ugotoviti v zapisniku poleg zabeležke, ali vztraja zaslišanec pri svoji izpovedbi ali ne. Tožitelj in branilec ne smeta biti prisotna, ko se zaslišujejo obdolženec in priče. Zbrani podatki, izpovedbe prič itd. ali njih del se smejo priobčiti tožitelju, da postavi nanje svoje opazke, da jih preizkusi ali da jih sprejme na znanje; a tudi obdolžencu je treba vse to priobčiti v celoti. Obdolženec mora v zapisniku izrečno potrditi, da se mu je priobčitev napravila. Če navede obdolženec nove podatke, da ugotovi pravo stanje, ali da dopolni dokaze zaradi svoje obrambe, je treba razširiti preiskavo tudi na te nove podatke ali dokaze ter jo nadaljevati, dokler ni predmet v vsaki smeri izčrpan.

Ce se pojavijo med preiskavo novi podatki in nove okolnosti, ki opravičujejo sum, da so se storila poleg prestopka, o katerem se vodi preiskava, še druga kazniva dejanja, je treba razširiti preiskavo brez posebne naredbi tudi na ta novi prestopke.

Zapisnik podpiše preiskovalec na koncu, zaslišanci pa vsak zase po vsakem izvršenem zaslišanju. Če obseza njih zaslihanje več pol, se podpiše vsaka pola. Če se zaslišanec ne zna podpisati, postavi hamesto podpisa svoje ročno znamenje, njegovo ime pa podpiše oni, ki piše zapisnik, in potrdi to s svojim podpisom.

Ce zaslišanec noče podpisati svoje izpovedbe ali postaviti nanjo znaka svoje roke, se to ugotovi na koncu njegove izpovedbe.

V zapisniku se ne sme nič črtati ne izpreminjati. Če je pa treba kaj prečrtati, se morajo poedine besede prečrtati tako, da ostanejo čitljive. V zapisniku se mora izrečno omeniti, če se je kaj prečrtalo in če so se besede pristavile naknadno. Zaslišanec se mora podpisati na onem mestu v znak, da so se napravile izpremembe ali dopolnitve z njegovo vednostjo.

§ 211.

Po končani preiskavi odda preiskovalec vse preiskovalne spise pristojnemu oblastvu, ki je odredilo preiskavo, s svojim poročilom vred, ki mu priloži tudi overovljen prepis uslužbenskega lista dotičnega uslužbenca.

Kakršnen je pač uspeh preiskave, sme pristojno oblastvo ali nadaljnje postopanje ustaviti ali obdolženca administrativno kaznovati ali pa odrediti, da je preiskavo dopolniti ali predmet oddati disciplinskemu sodišču v sojenje. Svojo odločbo priobči pristojno oblastvo obdolženecu pismeno; če pa izroči obdolženca disciplinskemu sodišču zaradi sojenja, vroči obdolženecu prepis tožbe, predložene sodišču.

§ 212.

Predsednik disciplinskega sodišča odredi dan sojenja, o čemer pismeno obvesti obdolženca, tožilca in člané sodišča s pozivom, naj pridejo na ustno razpravo.

Obtoženec ali njegov branilec sme pred odrejeno razpravo pregledati preiskovalne spise, napraviti zapiske in do dne razprave predložiti sodišču tudi pismeno obrambo. Obdolženec se lahko brani pred sodiščem sam imeti pa sme tudi branilca. Če je branilec aktiven ali upokojen uslužbenec državnih prometnih ustanov, mora biti na sedežu disciplinskega sodišča. Če je branilec državni uslužbenec, ne sme sprejeti od obdolženca nobene nagrade, niti mu je ne sme prisoditi disciplinsko sodišče. To poslednje velja tudi za odvetnike.

Tožbo zastopa tožilec, ki ga odredi direkcija. Za tožilčevó izključitev veljajo iste odredbe kakor za državne tožilce. Preiskovalec ne sme biti ne tožilec ne branilec ne izvedenec.

§ 213.

Če se zdi predsedniku sodišča potrebno, pozove na razpravo priče in izvedence po pristojnem starešini. Disciplinsko sodišče sme priče in izvedence zapriseči na njih izpovedbe.

§ 214.

Sodni razpravi smejo prisostvovati obdolženec, njegov branilec in tožilec, njih izostanek pa ne preprečuje sodne razprave, če se ugotovi, da je bil poziv na razpravo predpisno vročen.

Če bi se morala izreči kazen odpustitve iz službe, obdolženec pa ni o pravem času vročil svoje pismeno obrambe in ni prisoten on niti njegov branilec, se razprava preloži, predsednik pa odredi novo razpravo in obvesti o tem obtoženca z dostavkom, da se bo odrejenega dne na vsak način vršila razprava.

Razpravo vodi predsednik ali njegov namestnik. Skrbeti mora za to, da vlada pri razpravi mir in red, ter ima pravico, tožilca, obtoženca, branilca, kakor tudi priče in izvedence, če motijo poslovanje in če rabijo žaljive izraze, pozvati k redu, jih kaznovati z administrativno kaznijo, izključiti od nadaljnega razpravljanja in odrediti, da mora dotična oseba takoj oditi iz prostora, kjer se vrši razprava. Če koga tako kaznuje ali mu odtgne besedo ali ga odstrani iz prostora, se mora to vpisati v zapisnik z razlogi vred. Predsednik sodišča sme v teh primerih izrekatí denarne kazni v znesku do osemdnevne plače, odnosno nagrade.

§ 215.

Razpravo otvori predsednik s čitanjem odloka, s katerim se odreja razprava, naznani predmet razprave, ugotovi, kdo je prisoten in s kakšno pravico, nadalje ali so bili pozivi na razpravo predpisno vročeni ali ne.

Potem pozove navzočne, naj podajo svoje pripombe glede izključitve sodnikov ali koga drugega. O eventualno podanih pripombah odloči sodišče takoj; če pa jih ni, ugotovi predsednik, da je sodišče sposobno sklepati.

Pred začetkom razprave opozori predsednik na pomen opravljene prisega.

Predsednik ali po njegovi naredbi eden izmed sodnikov razloži ves predmet na podstavi preiskovalnih spisov. Če na razpravo ni prišel tožilec, se prečita vložena tožba, če pa nista došla na razpravo niti obtoženec niti njegov branilec, ali če zahtevata, se prečita tudi pismena obramba.

Člani disciplinskega sodišča, tožilec, obtoženec in njegov branilec smejo predlagati, naj se prečitajo tudi poedini preiskovalni spisi; razen tega pa smejo pričam in izvedencem zastavljati vprašanja, da se ugotovi pravo stanje stvari. Potem smeta tožilec in obtoženec ali njegov branilec predlagati, naj se dokazanje dopolni. O tem predlogu odloči disciplinsko sodišče.

Če spozna sodišče, da je treba dopolniti dokaze, sme takoj zaslišati priče in izvedence, če so prisotni, ali odložiti razpravo in poveriti preiskovalca, naj pribavi nove dokaze, ali pa sme odrediti, da se pozovejo tudi druge priče ali izvedenci.

Po dovršenem dokaznem postopanju dá predsednik besedo tožilcu, potem branilcu ali obtožencu, ki ima vedno poslednjo besedo.

Sodišče ima pravico, zaprisezati priče in izvedence pri razpravi, če spozna, da je to potrebno, in če že niso bili zaslišani pod prisego med preiskavo. Priče se zaprisezajo po zaslišanju, izvedenci pa, preden oddajo svoje mnenje.

Po tožilčevem in branilčevem govoru zaključi predsednik razpravo, sodišče pa se umakne, da se posvetuje in da izreče razsodbo.

§ 216.

Pri razpravi se vodi zapisnik, v katerega se zapišejo dan razprave, imena sodnikov, ime zapisnikarjevo in imena prizadetih strank, kakor tudi ves potek razprave v glavnih točkah.

O posvetovanju in glasovanju, ki je tajno, se vodi poseben zapisnik, ki se priloži spisu v zaprtem pismu pod pečatom dotičnega sodišča.

Oba zapisnika podpišeta predsednik in zapisnikar. Zapisnikar nima pravice glasu ne pri posvetovanju ne pri glásovanju.

§ 217.

Disciplinsko sodišče se posvetuje v tajni seji, pri kateri smejo sodelovati samo člani sodišča in zapisnikar. Kot poročevalec posluje eden izmed sodnikov, ki ga odredi predsednik.

Če spozna sodišče pri posvetovanju, da je preiskava nepopolna in da predmet ni dovolj razjasnjen, odredi potrebno dopolnitev preiskave in v ta namen odgodi razpravo.

Če sodišče spozna, da je predmet zadostno preiskan, predlaga poročevalec odločbo, ki naj bi se sklenila. Po poročevalcu oddado ostali sodniki svoja mnenja, sodišče pa odloči potem z večino glasov.

Prepovedano je, mnenja, predloge, izjave in glasovanja, kar jih je bilo med posvetovanjem, priobčiti bodisi višjemu oblastvu, bodisi prizadetim osebam, bodisi komu drugemu. Ta prepoved velja tudi za zapisnikarja.

§ 218.

Disciplinsko sodišče sodi po svobodnem prepričanju, dobljenem pri razpravi.

Člani sodišča morajo vestno in skrbno oceniti vse okolnosti, oddati na podstavi zakonskih odredb in dru-

gih predpisov svoja mnenja in glasovati po svoji vesti in prepričanju.

Disciplinsko sodišče obtoženca ali oprosti ali pa izreče, da je kriv administrativnega disciplinskega kaznivega dejanja. Zaradi administrativnega kaznivega dejanja se izroči obtoženec v kazen svojemu pristojnemu oblastvu, da to izreče administrativno kazni; če pa spozna sodišče, da je obtoženec kriv disciplinskega kaznivega dejanja, ga kaznuje z disciplinsko kaznijo. Ob enem odloči sodišče o pridržanih prejemkih, če je bil obtoženec odstranjen od službovanja, prav tako pa tudi o stroških postopanja, ki jih trpi država, če se obtoženec oprosti.

Člani sodišča so dolžni glasovati, glasovanje pa se začne pri najmlajšem sodniku po njih činu. Predsednik glasuje poslednji.

Če je razen predloga onega sodnika, ki opravlja posel poročevalca, pri posvetovanju še kaj drugih predlogov, a ne dobi nobeden absolutne večine, se glasuje o vsakem predlogu posebej, in sicer tako, da se glasuje najprej o predlogu, ki ima za posledico najstrožjo kazen, potem o milejšem do najmilejšega, pa tudi do predloga, naj se obtoženec oprosti, če je podan tak predlog, dokler se ne dobi absolutna večina za en predlog.

§ 219.

Razsodbo disciplinskega sodišča razglasi predsednik takoj ustno, poudarjaje pri tem najvažnejše točke v razlogih. Razen tega je treba najkasneje v osmih dneh od dne ustne razglasitve razsodbo z razlogi vred priobčiti pismeno obtožencu in tožilecu ali pristojnemu oblastvu, ki je odredilo disciplinsko preiskavo.

Če se razsodba ne more priobčiti obtožencu osebno, se objavi v »Službenih novinah državnih saobračajnih ustanov«. V osmih dneh po tej objavljeni razsodbi se smatra, da je razsodba obtožencu vročena.

Razsodba disciplinskega sodišča je sestavljena iz dveh delov, in sicer iz razsodbe in iz njenih razlogov.

Razsodba mora obsežati tele podatke:

1. ali gre za disciplinsko kaznivo dejanje ali ne; če gre, v čem je kaznivo;
2. izrečeno kazni;
3. odredbo o pridržanih prejemkih, če je bil uslužbenec odstranjen od službovanja;
4. odredbe o stroških; in
5. odredbe o izgubljenem času za napredovanje.

Razlogi morajo navajati vse one dokaze in okolnosti, ki so služili za osnovo ob izrekanju razsodbe.

Pismene izvode razsodbe podpisuje predsednik disciplinskega sodišča.

§ 220.

Zoper razsodbo disciplinskega sodišča prve stopnje se smeta pritožiti obsojenec in tožilec na sodišče druge stopnje v 15 dneh od dne, ko se je vročila pismena razsodba ali ko se je razglasila v »Službenih novinah državnih saobračajnih ustanov«.

Pritožba se lahko prijavi tudi ustno pri disciplinski razpravi po objavljeni razsodbi ter se zapiše v zapisnik. Tako ustno prijavljene pritožbe sme pritožilec naknadno obrazložiti tudi pismeno v roku, odrejenem za vložitev pritožbe.

Če se v omenjenem roku ne vložijo pritožba, postane disciplinska razsodba izvršna. S pravočasno vložitvijo pritožbe se odloži izvršitev razsodbe.

Pritožba zoper razsodbo disciplinskega sodišča prve stopnje se pošlje disciplinskemu sodišču druge stopnje,

vroči se pa sodišču, ki je izreklo razsodbo, po dotičnem pristojnem oblastvu. Sodišče prve stopnje pošlje pritožbo z vsemi spisi vred sodišču druge stopnje.

Pismena pritožba se smatra za pravočasno vloženo, če se je oddala v zakonskem roku bodisi neposrednemu starešini, bodisi neposredno dotičnemu pristojnemu oblastvu, bodisi po pošti s priporočenim pismom na povratni receptis.

Pritožilec sme umekniti svojo pritožbo do ure, dokler se ne začne sodišče druge stopnje tajno posvetovati zaradi odločbe o pritožbi.

Disciplinsko sodišče druge stopnje uvaža predmet in razpravlja o njem predhodno na podstavi predloženih spisov. Če ugotovi disciplinsko sodišče druge stopnje iz disciplinskih spisov, da je sodišče prve stopnje v svojem postopanju ali ob izrekanju odločbe prekršilo predpise tega zakona v formalnem pogledu, ali če je preiskava tako nepopolna in nezadostna, da se po mnenju sodišča druge stopnje ne more izreči dokončna odločba, ima sodišče druge stopnje pravico, razveljaviti razsodbo sodišča prve stopnje in odrediti ali novo preiskavo ali pa dopolnitev preiskave ali novo razpravo pri sodišču prve stopnje, da izreče to novo razsodbo.

Če se nanaša razsodba sodišča prve stopnje na več obdolžencev, se razveljavi razsodba tudi glede onih obdolžencev, glede katerih se ni vložila pritožba, če je mogoče ugotoviti, da se nanašajo nedostalki, storjeni med postopanjem ali ob izreki razsodbe, tudi na ta del postopanja in razsodbe.

Če spozna sodišče druge stopnje za potrebno, da se iznova zaslišijo tožilec, obtoženec, priča ali izvedenec, jih sme pozvati na zaslišanje ali pa poveriti to zaslišanje bodisi enemu zmed članov sodišča, bodisi preiskovalcu. Ti prizivi se pošiljajo po dotičnem pristojnem oblastvu.

Za disciplinsko sodišče druge stopnje veljajo glede razprave, posvetovanja in odločanja iste odredbe kakor za disciplinsko sodišče prve stopnje.

§ 221.

Če spozna disciplinsko sodišče druge stopnje, da je postopanje disciplinskega sodišča prve stopnje povsem popolno in pravilno in da je dejanje popolnoma preiskano, potrdi razsodbo disciplinskega sodišča prve stopnje ali pa jo predrugači in izreče razsodbo, ki je dokončna.

Razsodba disciplinskega sodišča druge stopnje postane izvršna takoj po priobčitvi ali objavi, kakor je to določeno s § 219. tega zakona.

§ 222.

Predsednik sodišča prve stopnje mora poslati pismeno odločbo disciplinskega sodišča druge stopnje z vsemi spisi in z zapisnikom o razpravi onemu pristojnemu oblastvu, ki je poslalo razpravljani predmet disciplinskemu sodišču.

Disciplinske odločbe priobčuje prizadetim osebam dotično pristojno oblastvo.

§ 223.

Ko postane disciplinska razsodba izvršna, jo mora pristojno oblastvo takoj izvršiti.

Vročitev vseh pismenih obvestil, pozivov in odločb o disciplinskem postopanju je treba izvršiti tako, da prejemnik s svojim podpisom potrdi prejem. Če uslužbenec ne bi hotel sprejeti dotičnega spisa, ugotovi njegov uradni starešina to na dotičnem spisu pred dvema pričama, s čimer se smatra priobčitev za izvršeno.

§ 224.

Če je disciplinsko postopanje prekinjeno ali če se obtoženeec z razsodbo oprosti, sme zahtevati tožilec obnovo disciplinskega postopanja, če predloži nove činjenice in dokaze, ki dokazujejo sami po sebi ali v zvezi s prejšnjimi dokazi disciplinsko kaznivo dejanje, ki še ni zastarano.

Istotako smejo uslužbenec, obsojen na disciplinsko kazen, ki je postala izvršna, ali njegovi zakoniti dediči, kakor tudi zakonski drug tudi po prestani kazni zahtevati obnovo disciplinskega postopanja, če predložijo nove činjenice in dokaze, ki utegnejo po sebi ali v zvezi s prejšnjimi dokazi potrditi njegovo nedolžnost ali povzročiti znižbo kazni.

O obnovi disciplinskega postopanja odloči disciplinsko sodišče, ki je sodilo v prvi stopnji, in sicer brez ustne razprave.

Zoper to odločbo je dopustna pritožba na disciplinsko sodišče druge stopnje v 15 dneh.

Če se dopusti obnova postopanja, se postopa po predpisih disciplinskega postopka ter izreče nova razsodba. Obenem se ustavi izvršitev disciplinske kazni, če ni že izvršena.

Če se dopusti obnova v uslužbenčev korist, pa se uslužbenec zopet obsodi, se ne sme kaznovati z ostrejšo kaznijo od prejšnje. Izvršena kazen se šteje vedno v novo kazen.

Disciplinsko sodišče sme uslužbenca, če dopusti obnovo v njegovo korist, takoj, brez razprave, ali oprostiti ali obsoditi na manjšo kazen, če pristaneta tožilec in obtoženeec na to skrajšano postopanje.

Če se postopanje obnovi in je bil uslužbenec obsojen s prvo razsodbo na kazen iz točk 1., 2. ali 3. § 192., pa se z novo razsodbo oprosti ali kaznuje z manjšo kaznijo, se mora odškodovati za vse, kar je in kolikor je več izgubil po prvi razsodbi.

Če je bil uslužbenec s prvo razsodbo obsojen na kazen iz točke 5. ali 6. § 192., pa se z novo razsodbo oprosti ali kaznuje s kaznijo iz točk 1., 2. ali 3. § 192., odloči disciplinsko sodišče, ali se mu prizna in v koliko se mu prizna oškodnina za čas med prvo in drugo razsodbo; toda ta odškodnina ne sme biti višja od pokojninskih prejemkov, ki bi jih imel, da je bil upokojen na dan prve razsodbe. Če bi uslužbenec na dan prve razsodbe še ne imel pravice do pokojnine, ne more biti ta odškodnina večja od pokojninskih prejemkov, ki bi jih imel, da je upokojen na dan prve razsodbe z 10 leti službe.

§ 225.

Disciplinska, kazniva dejanja zastarevajo v petih letih od dne, ko se je dejanje izvršilo, če pa je uvedeno disciplinsko postopanje, od dne, ko se je postopanje prekinilo.

Kazniva dejanja, ki imajo razen disciplinske odgovornosti za posledico še kazensko odgovornost za zločinstvo ali drugo onečašujoče dejanje, ne zastarevajo disciplinsko.

Z obtoženčev smrtjo se prekine disciplinsko postopanje.

§ 226.

Vse administrativne in disciplinske kazni se vpisujejo v uslužbenčev uslužbeni list.

Administrativne kazni izgube vse pravne posledice čez 4 leta, če ni bil uslužbenec v tem času iznova kazno-

van, disciplinske kazni pa čez 7 let, če ni bil uslužbenec v tem času iznova disciplinsko kaznovan, ali če se ni odredila zoper njega disciplinska preiskava, in se ni pozneje ugotovilo disciplinsko kaznivo dejanje.

§ 227.

Pristojno oblastvo mora odstraniti iz službe uslužbenca, če pride v konkurz; sme pa to storiti, če se uvide zoper njega kazenska ali disciplinska preiskava in če preti nevarnost, da bi se preprečila preiskava ali oškodovala imovina bodisi državne prometne ustanove, bodisi tuje, ali naposled, če to zahtevajo varnost prometa ali koristi službe.

Če se državni uslužbenec dene v preiskovalni zapor ali obtoži zaradi zločina ali drugega onečašujočega dejanja, odredi njegov neposredni ali posredni starešina takoj predhodno odstranitev iz službe.

Vsak nadrejeni uslužbenec sme podrejenemu uslužbencu prepovedati nadaljnje izvrševanje njegove službe, če to neizogibno zahteva varnost prometa. Toda v takem primeru mora neposredni starešina takoj obvestiti pristojno oblastvo in obenem navesti razloge, zakaj je uslužbencu prepovedano, nadalje opravljati službo; pristojno oblastvo pa odloči dokončno.

Ves čas, dokler je uslužbenec odstranjen od službe, ne sme oditi iz svojega stalnega bivališča brez posebne dovolitve svojega starešine; drugače se mu ustavijo vsi prejemki. Uslužbenec ne sme nositi v tem času službene obleke niti se mu ne sme poveriti izvrševanje dotedanje službe; spisi, listine in uradne knjige se mu odvzamejo.

Zoper odločbo o suspenziji je dopustna pritožba v 15 dneh neposredno na višje oblastvo, toda vložitev pritožbe ne ustavlja suspenzije.

§ 228.

Če je uslužbenec z odločbo pristojnega oblastva odstranjen iz službe, se mu ustavi, začevši s prvim dnevom prihodnjega meseca, od dne odločbe pristojnega oblastva, polovica čistih prejemkov.

Če ima kazenska obsodba za posledico izgubo službe ali če se uslužbenec disciplinsko kaznuje po točki 4., 5. ali 6. § 192., izgubi pravico do ustavljenih prejemkov v korist državne blagajne.

Če nima kazenska obsodba za posledico izgube službe ali če se uslužbenec disciplinsko kaznuje po točkah 1., 2. ali 3. § 192., odloči disciplinsko sodišče, ali in v koliko naj se mu povrnejo ustavljeni prejemki; vendar se mu ne sme vrniti več od polovice teh ustavljenih prejemkov.

Če je državni uslužbenec z odločbo pristojnega državnega oblastva obsojen na kazen zopora, manjšo od leta dni, odloči disciplinsko sodišče, če ne izreče, da mu prestane služba, s svojo razsodbo, ali mu za ta čas pripadajo njegovi prejemki ali kateri del mu pripada, in ali se mu ta čas šteje za napredovanje in za pokojnino.

§ 229.

Vsa priobčila v disciplinskem postopanju se vročajo neposredno obdolžencu ali osebi, ki jo je obdolženec pooblastil za to. Če ni mogoče ne eno ne drugo, se objavljajo priobčila v službenih novinah državnih obračajnih ustanov.

§ 230.

Vsi predmeti disciplinskega značaja se smatrajo za nujne.

§ 231.

Upokojenci odgovarjajo disciplinsko:

- 1. za disciplinske prestopke, storjene v času, ko so bili aktivni uslužbenci;
- 2. za težke oškodbe ugleda svojega stanu, storjene v pokju;
- 3. za zločinstvo in onečaščujoča dejanja, za katera je pristojno redno sodišče.

§ 232.

Disciplinske kazni za upokojence so:

- 1. zmanjšba pokojninskih prejemkov največ do 20 odstotkov za omejen čas, največ do 10 let;
 - 2. izguba pravice do pokojnine.
- Zmanjšba pokojninskih prejemkov se nanasa na pokojnino in na osebno draginjsko doklado.

§ 233.

Za disciplinsko postopanje zoper upokojence je pristojno disciplinsko sodišče prve stopnje onega oblastva, v čigar območje spada kraj njih stalnega prebivanja, za ovrše uslužbenca generalne direkcije in ministrstva za promet pa disciplinsko sodišče teh oblastev.

Za upokojence od I. do vštete IV. skupine, 2. stopnje, je pristojno disciplinsko sodišče po zakonu o uradnikih.

Če žive upokojenci v inozemstvu, je pristojno ono sodišče, ki je pristojno za kraje, kjer so naposled aktivno službovali.

§ 234.

Disciplinsko postopanje zoper upokojence je isto kakor zoper aktivne uslužbenca.

§ 235.

V disciplinskem postopanju se ne plačujejo takse.

§ 236.

Vsa disciplinska, kazniva dejanja, storjena pred razglasitvijo tega zakona, je razsoditi po kazenskih odredbah dosedanjih disciplinskih predpisov, kolikor niso kazenske odredbe tega zakona milejše.

Glede postopanja sanega je uporabljati odredbe tega zakona takoj tudi na one primere, ki že teko, razen onih, ki so v prvi stopnji že razsojeni.

§ 237.

Ob času izrednih razmer in potreb, zaradi pogostnih prekršitev službenih dolžnosti, ki v veliki meri ogrožajo eksploatacijo državnih prometnih ustanov ali ji prizadevajo veliko škodo, sme odrediti minister za promet sporazumno s predsednikom ministrskega sveta za izvesten čas, za izvestne prestopke in izvestna področja izjemno disciplinsko sojenje. Ta naredba se mora objaviti v »Službenih novinah« in v »Službenih novinah državnih sobračajnih ustanov«.

V tem primeru sodijo izjemna disciplinska sodišča na podstavi skrajšanega disciplinskega postopanja; ravnanje pa se morajo po bistvenih načelih rednega disciplinskega postopanja.

Dolično pristojno oblastvo preišče in ugotovi v vsakem primeru uslužbenčevo kaznivo dejanje; razsodbo pa izreče po izvršeni razpravi posebno disciplinsko sodišče treh oseb, ki jih imenuje minister za promet samo za te primere. Razsodba se vroči obtožencu pismeno in v njej se označijo dejanje in razlogi.

To izjemno disciplinsko sodišče sme izreči vsako disciplinsko kazen, ki postane takoj izvršna.

Razsodba se vroči uslužbencu osebno, če pa to ni mogoče, se objavi v »Službenih novinah državnih sobračajnih ustanov«.

Kazni, izrečene po tem paragrafu, imajo iste posledice, kakor da jih je izreklo redno disciplinsko sodišče.

Zoper razsodbo disciplinskega sodišča, ki se je izrekla na podstavi tega paragrafa, je dopustna pritožba na ministra za promet v 8 dneh po priobčitvi ali objavi. Vložitev pritožbe nikoli ne ustavlja izvršitve izrečene razsodbe. Odločba ministra za promet o tej pritožbi je dokončna.

XII. POGlavJE.

Prehodne in končne odredbe.

§ 238.

Odredbe tega zakona veljajo za vse uslužbenca državnih prometnih ustanov iz § 1., ki se zateko v aktivni službi na dan, ko stopi zakon v veljavo, ali ki stopijo po tem dnevu v službo, bodisi da stopajo v službo prvič, bodisi da so že bili v službi, neglede na zakonske predpise, ki so veljali, preden je stopil ta zakon v veljavo in neglede na to, ali se jim je pokojnina uredila po predpisih, ki so prej veljali, ali ne.

§ 239.

Dosedanje položajne skupine ustrezajo skupinam po § 22., in sicer:

	skupini	stopnje
1. skupina I. kategorije	I.	
2.a " I. "	II.	1.
2. " I. "	II.	2.
3.a " I. "	III.	1.
3. " I. "	III.	2.
4.a " I. "	IV.	1.
4. " I. "	IV.	2.
5. " I. " in I.a skupina		
II. kategorije	V.	
6. skupina I. kategorije in 1. skupina II. kategorije	VI.	
7. skupina I. kategorije in 2. skupina II. kategorije	VII.	
8. skupina I. kategorije, 3. skupina II. kategorije in 1. skupina 3. kategorije	VIII.	
4. skupina II. kategorije in 2. skupina III. kategorije	IX.	
3. skupina III. kategorije	X.	

§ 240.

Dosedanji uradniki 9. skupine I. kategorije, 8. skupine II. kategorije in 4. skupine III. kategorije dobivajo plačo uradniških pripravnikov po § 23.

§ 241.

Dosedanje skupine zvančnikov in služiteljev odgovarjajo skupinam, določenim v §§ 24., 25. in 26.

§ 242.

Uslužbenca državnih prometnih ustanov, ki so se zatekli na dan, ko stopi ta zakon v veljavo, v aktivni prometni službi, ostanejo v skupinah, v katerih so se zatekli, odnosno v katerih bi morali biti na ta dan po razsodbah državnega sveta in upravnih sodišč. Zatečeno stanje se administrativnim póttem ne more popraviti.

Če se je uslužbenec zatekel v zvanju, ki je po razporedu zvanj uvrščeno v nižjo skupino od skupine, v kateri se je zatekel, obdrži to zvanje v skupini, v kateri se je zatekel; če je pa po razporedu določeno zanj

zvanje v višji skupini, ima prvenstveno pravico do napredovanja v najnižjo skupino svojega zvanja.

Strojvodje, vlakovni pregledniki, vlakovodje, nadzorniki: proge, mostov, predorov, rudnikov, vodovodov, gradbenih del, telegrafa, signalov, zavodov za impregniranje pragov in tehtnic, ribarski nadzorniki, nadzorniki svetilnikov, ladijski strojniki, vodje manjših ladij, ladijski tehnični poslovodje, motorovodje, poslovodje in nadzorniki električnih naprav v službi državnih prometnih napravah, ki niso dovršili šole v smislu § 47., odstavka prvega, ter imajo strokovne izpite v dotični stroki in so dovršili 5 let nepretrgane ter veljavne službe in so ocenjeni kot strokovno sposobni za posle svoje stroke, se razporede kot nižje strokovno osebje v smislu § 47., odstavka prvega, počenši z X. skupino. Njih nadaljnje napredovanje pa je po odredbah tega zakona omejeno tako, da smejo napredovati zvaniki I. kategorije do vštete VIII. skupine, zvaniki II. kategorije pa do vštete IX. skupine.

§ 243.

Potem, ko stopi ta zakon v veljavo, se šteje za nadaljnje napredovanje v rok iz § 51. samo čas, katerega je uslužbenec dejanski prebil v skupini, v kateri se je zatekel na dan, ko stopi ta zakon v veljavo.

§ 244.

Roki iz § 51. se skrajšajo za tretjino onim državnim uslužbencem, ki so se zatekli v državni službi na dan, ko stopi ta zakon v veljavo, pa so bili po vojni ali z odvzemom svobode po sovražnih oblastvih iz političnih razlogov za vojne zadržani, da bi bili dovršili šole ali stopili v službo. Izvzeti so oni, katerim se je že poprej upošteval tak razlog za ugodnejše napredovanje v službi.

§ 245.

V skupinah, v katerih so določeni periodični poviški, pripada uslužbencu, ko stopi ta zakon v veljavo, oni periodični povišek, do katerega ima pravico po letih, dejanski prebitih v skupini, v kateri se je zatekel.

§ 246.

Od časa, števnega za napredovanje po skupinah, odnosno po periodičnih poviških v smislu §§ 243. do 245., se mora čas, ki ga je uslužbenec zbog slabe ocene ali disciplinske razsodbe izgubil za napredovanje po dosedanjih zakonskih predpisih, odbiti v dobi, katero je bil v skupini, kjer se je zatekel na dan, ko stopi ta zakon v veljavo.

§ 247.

Uradniki z zvanji, ki so po § 47., odstavku tretjem, razporejena od VIII. skupine navzgor, morejo, če nimajo za ta zvanja določene šolske izobrazbe, napredovati samo do vštete IV. skupine, 1. stopnje. Če se je tak uradnik zatekel v III. skupini, more napredovati v 1. stopnjo iste skupine, ako je zvanje, v katerem je, razporejeno tudi v tej stopnji.

Uradniki, ki jih zateče ta zakon v aktivni službi državnih prometnih naprav in ki so bili prevedeni na podstavi člena 200., pod II., zakona o državnem prometnem osebju z dne 1. novembra 1923. v zvanja II. kategorije, morejo v teh zvanjih napredovati do vštete VI. skupine.

Izjemno od odredbe odstavka prvega tega paragrafa se smejo od dne, ko stopi ta zakon v veljavo, za dobo 10 let postavljati za načelnike prometnih oddelkov oblastnih direktij in za načelnike oddelkov za kontrolo dohodkov ter za finančni oddelek v generalni direktiji, tudi usluž-

benci brez fakultetne izobrazbe, ki pa morajo imeti najmanj 20 let strokovne službe in ostale pogoje iz tega zakona. Ista odredba velja tudi za načelnika brogarskega oddelka direktije pomorskega prometa, če ima navtično šolo z diplomom kapitana za dolgo plovitbo in 20 let strokovne službe ter če izpolnjuje pogoje tega zakona.

Višji kontrolorji (§ 47., odstavek 2.) smejo napredovati, dokler ne izide zakon, predviden v § 48., v zvanje inspektorja, pristaniškega poglavarja V. skupine, če imajo poleg ostalih pogojev iz § 51. 20 let dejanske službe in 50 let starosti in če so v poslednjih treh letih ocenjeni odlično.

Prepisovalec* (strojepisec), prometnik, vlakovni preglednik, glavni blagajnik voznih listkov, strojni nadzornik, preglednik lokomotiv, strojvodja, motorovodja, poslovodja, tehnik, nadzornik: električne naprave, proge, mostov, predorov, rudnikov, gramoznic, vodovodov, gradb, telegrafa, signalov, zavoda za impregniranje pragov in tehtnic; luški prometnik, ribarski nadzornik, nadzornik svetilnikov, ladijski strojnik, ladijski vodja, tehnični poslovodja, gradbeni nadzornik, smejo napredovati, dokler ne izide zakon, predviden v § 48., v ustrezna zvanja VII. skupine, če imajo poleg ostalih pogojev iz § 51. 20 let dejanske službe in 45 let starosti ter če so v poslednjih treh letih ocenjeni odlično.

§ 248.

Ce bi dobil uslužbenec po tem zakonu manjšo plačo od prejšnje osnovne in položajne plače, dobiva razliko med temi prejemki dotlej, dokler ne doseže njegova plača po tem zakonu zbog napredovanja višino prejšnje osnovne in položajne plače.

Istotako pripada uradnikom, ki bi dobili po tem zakonu položajno doklado, ki je manjša od doklad na službo, ki so jo prejeli po dosedanjih zakonskih predpisih, to razliko dotlej, dokler z napredovanjem ne dosežejo položajne doklade, ki je enaka ali večja od dosedanje doklade na službo.

Ce bi dobili zvaniki I. in II. kategorije ter služitelji po tem zakonu manj od dosedanjih celokupnih prejemkov, dobivajo to razliko dotlej, dokler ne dosežejo njih celokupni prejemki po tem zakonu zbog napredovanja višino prejšnjih celokupnih prejemkov.

Razlike po prvem, drugem in tretjem odstavku se izkazujejo ločeno od prejemkov po tem zakonu in se štejejo v osnovo za osebno pokojnino, če se uslužbenec upojoji ob času, ko prejema to razliko.

§ 249.

Izpitni predpisi po § 16. se morajo v 6 mesecih od dne, ko stopi ta zakon v veljavo, spraviti v sklad z njegovimi odredbami. Dotlej veljajo dosedanja izpitna pravilnika.

§ 250.

Dokler se ne izda uredba, omenjena v § 29., veljajo glede pogojev, po katerih se pridobivajo ali izgubljajo pravice do osebne in rodbinske draginjske doklade, dosedanja predpisi.

§ 251.

Uredbe, omenjene v § 30., se izdajo najkasneje v 6 mesecih od dne, ko stopi ta zakon v veljavo. Dotlej veljajo v tem pogledu dosedanja predpisi.

* V izvorniku »prevodilac«, Op. ur.

§ 252.

Uslužbenci državnih prometnih ustanov, ki bodo potem, ko stopi ta zakon v veljavo, napredovali ali bodo postavljeni v zvanje višje skupine in s tem pridobili višje prejemke, ostanejo eno leto ob prejemkih, ki so spojeni s skupino, ki so jo do tega dne imeli. To velja tudi za periodične poviške. Rok enega leta se šteje za vsakega teh prejemkov posebej od dne, ko uslužbenec prvič potem, ko je stopil ta zakon v veljavo, pridobi povišek dotičnega prejemka.

Odredbe prvega odstavka ne veljajo glede prejemkov, katere dobivajo uslužbenci ob prvi postavitvi kakor tudi ob povratku v aktivno službo državnih prometnih ustanov. V ostalem pa veljajo tudi za take uslužbenec povsem odredbe prvega odstavka.

Za rodbinske draginjske doklade uslužbencev državnih prometnih ustanov, kakor tudi za njih osebne draginjske doklade ob izpremibi krajevnega draginjskega razreda, kakor tudi za doklade teh uslužbencev, ki jih prejemajo, če službujejo ali se šolajo v inozemstvu, ne veljajo odredbe prvega odstavka.

Po preteku enoletnega roka iz prvega odstavka in v prihodnje bodo prejemali uslužbenci popolne prejemke, ki jim pripadajo po zakonu tako, da je tedaj izvršiti odtegljaj po točki 2. § 140.

§ 253.

Dokler ne stopi v veljavo zakon o izvršbi in zavarovanju, se sme postaviti uslužbenec državnih prometnih ustanov, aktivnim ali upokojenim, kakor tudi njih rodbinam, ki uživajo rodbinsko pokojnino, prepoved na tretjino njih prejemkov, razen osebne in rodbinske draginjske doklade, in sicer sodno ali po njih pristanku. Od te tretjine se odbijata tudi davek in prispevek za pokojninski sklad.

Za vzdrževanje rodbine se sme prepovedati tudi več kot tretjina prejemkov, všteti osebno draginjsko doklado, če bi bilo s pristojno razsodbo več odrejeno.

Istotako se sme za državne terjatve izdati prepoved tudi na osebno draginjsko doklado do 50 odstotkov aktivnih in do 30 odstotkov pokojninskih prejemkov, in sicer tudi administrativnim putem.

Za terjatve, ki izvirajo iz odkupa zemljišč in gradnje hiš po zadrugah za gradnjo stanovanj, se sme dopustiti prepoved do 50% aktivnih in pokojninskih prejemkov, izvzemši rodbinske draginjske doklade, zoper člane takih zadrug po njih pristanku in s pogojem, da se sme zahtevati prepoved šele po izročitvi hiše in predaji tapije, očnošno ko se izvrši vpis njih lastninskih pravic v zemljskih knjigah. Taka prepoved je dopustna samo za amortizacijske terjatve, ki ne trajajo preko 20 let.

§ 254.

Uslužbenec državnih prometnih ustanov, ki so se zatekli na dan, ko stopi ta zakon v veljavo, v aktivni državni službi ali so v njej prej bili, pa pozneje, ko stopi ta zakon v veljavo, vnovič stopijo v aktivno službo državnih prometnih ustanov, se šteje kot čas vplačevanja v uradniški pokojninski sklad ves oni čas od dneva, ko stopi ta zakon v veljavo, ki se po tem zakonu priznava za pokojnino.

Ne priznava se pa čas, po katerem se je odmerila uslužbencu osebna pokojnina, ki jo je odkupil po odredbah prejšnjih zakonov.

§ 255.

Uslužbenec državnih prometnih ustanov, ki jim je bila prestala državna služba zbog podane ostavke, pre-
~~den stopi ta zakon v veljavo, pa se v času, ko stopi ta~~

zakon v veljavo, v njej zatečejo ali stopijo po tem času vnovič v službo, se šteje prejšnja služba pred ostavko v celoti tako za pokojnino, kakor za čas vplačevanja.

§ 256.

Kdor se je vrnil v službo državnih prometnih ustanov, a je bil upokojen, odnosno je podal ostavko ali pa bil odpuščen ob času, ko je veljal prejšnji zakon, ko ni bila določena za uslužbenec njegove stroke doklada na službo, in se upokoji pred potekom treh let od dne, ko se je vrnil v službo, ne more dobiti pokojninskih prejemkov po tem zakonu, temveč mu pripadajo po zakonu, ki je veljal ob času njegove upokojitve, podane ostavke ali odpustitve iz službe. Od tega se izvzemajo oni uslužbenci, ki se morajo pred potekom triletnega roka po zakonu samem upokojiti, kakor tudi oni, ki so dovršili število let za popolno pokojnino, če se ne upokoje na svojo prošnjo. Istotako to ne velja za rodbinske pokojnine uslužbencev, ki so kot aktivni umrli pred potekom triletnega roka.

Če se mora uslužbencu odmeriti pokojnina po odredbah prednjega odstavka po prejšnjih predpisih, se šteje v službeno dobo tudi čas, prebit po povratku v službo; pokojninsko osnovo pa tvorijo prejemki po prejšnjem zakonu, ki ustrezajo zvanju in položaju, v katerem je upokojen.

§ 257.

Zvaničniki, ki so se zatekli kot taki in niso bili prevedeni po zakonu o državnem prometnem osebju iz leta 1923. ter so bili neposredno obdržani v službi državnih prometnih ustanov, se morajo prevesti kot zvaničniki po tem zakonu in se jim šteje čas, prebit od 1. novembra 1923. do dne, ko stopi ta zakon v veljavo, kot zvaničniška služba v smislu §§ 24. in 25. in v rok za pridobitev pravice do pokojnine ter za odmero količine pokojnine.

§ 258.

Onim uslužbencem državnih prometnih ustanov, ki so bili v tem svojstvu pred dnem 1. septembra 1923., pa se upokoje potem, ko stopi ta zakon v veljavo, in ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev pravice do osebne pokojnine, določen v § 121., se šteje od časa, prebitega pred dnem 1. septembra 1923., za odmerjanje količine pokojnine poleg časa iz § 124. tudi še naslednji čas:

1. Ves čas, naveden pod 1. v § 124., bodisi neprekinjen ali s prekinitvami.

2. Čas, ki ga je prebil uslužbenec državnih prometnih ustanov v Srbiji in Črni gori po dovršitvi 18. leta starosti v službi, ki ustreza po tem zakonu zvaničniški ali služiteljski službi.

3. Čas, prebit po dovršitvi 18. leta starosti v svojstvu stalnega dnevničarja (dnevničarja, pisarniškega pomočnika ali dnevničarja z mesečno plačo), če se je izvršil prehod v zvanje, ki daje po tem zakonu pravico do pokojnine, najdalj v 6 mesecih; vendar se v ta rok ne šteje služba v vojski.

4. Čas, ki ga je prebil uslužbenec državnih prometnih ustanov, aktivni ali upokojenec, na vojaški dolžnosti v vojni, se šteje tako, da se za vsako vojno leto šteje še po eno leto.

5. Čas, dejanski prebit na vojaški dolžnosti preko obveznega roka največ dveh let v stalnem kadru in preko orožnih vaj. Onim uslužbencem, ki so vstopili v državno službo pred dnem 6. septembra 1919. in ki se jim je po prejšnjih zakonskih predpisih v krajih zunaj Srbije in Črne gore priznaval tudi čas kadrskega roka in orožnih vaj, se prizna tudi ta čas po njegovem dejanskem trajanju, če so dobili državno službo pred dovršitvijo 32. letom starosti.

6. Leta, ki jih je kdo prebil v vojski Srbije in Črne gore na vojaški dolžnosti, bodisi zbog svoje vojaške obveznosti, bodisi kot dobrovoljec v vojnah od leta 1912. do vstetega leta 1920. in je pred dnem 1. septembra 1923. postal aktiven državni uslužbenec s pravico do pokojnine, se štejejo dvojno po odbitku obveznega roka v stalnem kadru. Obvezni rok, kolikor pade v ta čas, znaša 18 mesecev, če ni bil krajši.

7. Osebam, ki so bile v vojnih letih od 1912. do 1920. aktivni ukazni uradniki Srbije ali Črne gore, pa niso bili na vojaški dolžnosti v vojni, se šteje vsako tako leto za 18 mesecev.

8. Čas, prebit pred vstopom v državno službo v službi pokrajinske, okrožne (županijske), sreske (kotarske) in občinske samouprave, se prizna v tem obsegu, kolikor je bil priznan z zakoni, ki so ob tem času veljali.

9. Uslužbencem državnih prometnih ustanov, ki so vršili pri bivših versko-prosvetnih avtonomijah upravno ali nastavniško službo, pa so kesneje neposredno stopili v državo službo, kakor tudi upokojenec takih ustanov ob enakih pogojih, se šteje čas, prebit v službi teh ustanov, za pokojnino.

10. Uslužbencem državnih prometnih ustanov, ki so izvrševali pred ujedinjenjem v krajih zunaj Srbije in Črne gore svobodne poklice, pa so po ujedinjenju zaradi olajšave organizacije državne uprave v teh krajih stopili v službo državnih prometnih ustanov, in sicer 2 leti pred razglasitvijo zakona o državnem prometnem osebju z dne 1. novembra 1923. in so še bili v njej ob tem času, se priznava za vsako leto državne službe po eno leto, ki so ga prebili v svobodnem poklicu pred ujedinjenjem; vendar se sme tako upoštevati največ 15 let svobodnega poklica pred ujedinjenjem.

11. Čas, priznan po členih 3. in 6. zakona o priznanju in vračunanju službene dobe onih uslužbencev, ki so delali na narodnem poprišču, z dne 28. maja 1922., neglede na to, ali so stopili v državno službo, preden stopi ta zakon v veljavo, ali pozneje.

12. Čas, prebit v zaporu ali internaciji ali v političnem izgnanstvu med vojno radi nacionalnega delovanja.

13. Do vstetega dne 30. julija 1923. se šteje od dejanski v državni službi v Južni Srbiji v svojstvu uradnika, zvančnika ali služitelja prebitega časa vsakih 8 mesecev za 12, a čas od dne 31. julija 1923. do vstetega dne 31. julija 1930 dvojno.

14. Osebam, ki so na dan vojne napovedi bile v službi v bivši Avstro-Ogrski, pa so bile iz službe odpuščene med vojno iz političnih razlogov brez odpravnine in pravice do pokojnine in so se vrnile po osvobojenju v službo, se šteje čas, ki so ga prebile zunaj službe do dne 1. decembra 1919., vendar brez pravice do povračila za minuli čas.

Čas, ki se priznava po točkah 5., 6., 8., izvemši pokrajinsko službo, 9., 10., 11., 12. in 14. za odmerjenje količine pokojnine, se ne šteje kot čas, ki je po prvem odstavku § 121. pogoj za pridobitev pravice do pokojnine. Prav tako se tudi ne šteje kot čas, ki je po prvem odstavku § 121. pogoj za pridobitev pravice do pokojnine in zvišani čas, ki se priznava za pokojnino po točkah 4., 7. in 13.

Izjemoma se šteje osebam, ki jim je priznan čas po točki 11., in sicer za službo v Južni Srbiji, ta čas kot čas, ki je po prvem odstavku § 121. pogoj za pridobitev pravice do pokojnine. Ostalim osebam, ki jim je priznan čas po točki 11., se sme s kraljevim ukazom na predlog ministra za promet v soglasju s predsednikom ministrskega sveta priznati ta doba kot čas, ki je po

prvem odstavku § 121. pogoj za pridobitev pravice do pokojnine.

§ 259.

Uslužbenci državnih prometnih ustanov, ki jih je zatekel ta zakon kot upokojenec s pokojninskimi prejemki po zakonu o državnem prometnem osebju od dne 1. novembra 1923., so dolžni, plačevati od dne, ko stopi ta zakon v veljavo, v uradniški pokojninski sklad. Osnova za vplačevanje so skladno s § 142. oni prejemki, ki so bili osnova za odmero osebne pokojnine, a kot čas vplačevanja iz § 149. se jim šteje ves oni čas do dne upokojitve, ki se jim je bil priznan z izvršno odločbo za osebno pokojnino. Za čas od upokojitve do dne, ko stopi ta zakon v veljavo, smejo taki upokojeni uslužbenci državnih prometnih ustanov naknadno vplačati prispevke v uradniški pokojninski sklad, v katerem primeru se jim ta čas šteje za odmero rodbinske pokojnine.

Uslužbencem državnih prometnih ustanov, ki jih je ta zakon zatekel kot upokojenec s pokojninskimi prejemki po zakonih, ki so veljali pred zakonom o državnem prometnem osebju od 1. novembra 1923., se prizna za čas vplačevanja v uradniški pokojninski sklad oni čas do dne upokojitve, ki jim je bil priznan z izvršno odločbo za osebno pokojnino. Taki upokojeni uslužbenci državnih prometnih ustanov, smejo po lastni volji potem, ko stopi ta zakon v veljavo, postati vplačevalci v uradniški pokojninski sklad, kakor tudi naknadno vplačati prispevke v ta sklad tudi za čas po upokojitvi, pa do dne, ko stopi ta zakon v veljavo, in sicer za čas, za katerega to sami želijo. Čas, za katerega tako plačajo prispevke, se šteje za odmero rodbinske pokojnine. Osnova za plačevanje skladno s § 142. so oni prejemki, ki so jim bili osnova za odmero osebne pokojnine.

§ 260.

Rodbina uslužbencev državnih prometnih ustanov, ki jim je pripadla rodbinska pokojnina, preden stopi ta zakon v veljavo, ostanejo pokojninski prejemki po določilih prejšnjih zakonov.

§ 261.

V 4 mesecih od dne, ko stopi ta zakon v veljavo, so aktivni uslužbenci državnih prometnih ustanov dolžni, kolikor tega niso že popreje storili, da po neposrednem starešini predložijo v izvirniku ali overovljenem prepisu oblastvu, pri katerem se vodijo centralni uslužbenški listi, vse one listine, s katerimi želijo popolniti podatke uslužbenskega lista v pogledu priznanja časa, doslužbenega preden stopi ta zakon v veljavo, ki se po tem zakonu priznava za pokojnino.

Uslužbenec, ki je bil zunaj aktivne državne službe, pa se vrne v službo potem, ko stopi ta zakon v veljavo, odnosno ki je bil potem, ko stopi ta zakon v veljavo, v aktivni službi, pa je pred potekom roka 4 mesecev podal ostavko ali bil odpuščen iz službe, je dolžan priložiti prošnji za vnovični vstop v službo poleg ostalih listin tudi vse listine, s katerimi dokazuje prejšnji čas, ki se po tem zakonu priznava za pokojnino. Organ, ki izda odločbo o postavitvi, je dolžan hkratu z izdajo te odločbe ugotoviti, kateri čas se mu priznava za pokojnino po tem zakonu. Če je odločba o postavitvi ukaz, se ugotovi čas s posebno rešitvijo, ki se izda hkratu z ukazom; če se pa odločba o postavitvi izda v obliki rešitve, tedaj se ugotovi čas s to rešitvijo.

§ 262.

S posebnim zakonom se uvede likvidacija skladov, iz katerih so se izplačevale rodbinske pokojnine do dne 1. septembra 1923.

§ 263.

Vse odredbe dosedanjih zakonov s katerimi so urejena razmerja uslužbencev državnih prometnih ustanov, kolikor s tem zakonom niso izrečno ukinjena, prestateno veljati z dnem, ko stopi ta zakon v veljavo, razen odredb, ki se s tem zakonom izrečno puščajo v veljavi.

§ 264.

Kjerkoli se v odredbah posebnih zakonov, ki niso ukinjeni, določa, da veljajo predpisi zakona o državnem prometnem osebju od 1. novembra 1923., je smatrati, da se to nanaša na ta zakon.

§ 265.

Kjerkoli se v posebnih zakonih v odredbah, ki niso ukinjene, omenjajo kategorije, je smatrati, da se nanaša I. kategorija na zvanja iz odstavka 3. § 47., ki so razporejena od VIII. skupine navzgor, II. kategorija na zvanja iz odstavka 2. § 47., ki so razporejena od IX. do V. skupine, a III. kategorija na zvanja iz odstavka 1. § 47., ki so razporejena od X. do VII. skupine.

V vseh neukinjenih odredbah posebnih zakonov, v katerih se omenjajo skupine, je smatrati, da se nanašajo na skupine po tem zakonu analogno predpisom § 239. Kjer je govor o glavnih in pomožnih skupinah, se smatrajo za pomožne skupine, in sicer: za zvanja iz odstavka 3. § 47. skupini VII. in VIII., za zvanja iz odstavka 2. § 47. skupini VIII. in IX. in za zvanja iz odstavka 1. § 47. skupini IX. do X., za glavne pa ostale skupine zvanj iz teh odstavkov. Pripravljalne skupine je smatrati za ukinjene.

§ 266.

Kjerkoli se v odredbah posebnih zakonov, ki niso ukinjeni, omenjata osnovna in položajna plača, je smatrati, da se to nanaša na plačo po tem zakonu. Kjerkoli se v teh odredbah omenja stopnja osnovne plače, je smatrati, da se nanaša na periodični povisek po tem zakonu.

§ 267.

Vse odredbe dosedanjih zakonov, s katerimi se določajo specialne doklade, odnosno doklade na službo, ki že s tem zakonom niso izrečno ukinjene, prestateno veljati z dnem, ko stopi ta zakon v veljavo, izvzemši one odredbe, ki se s tem zakonom izrečno puščajo v veljavi.

§ 268.

Ukinjajo se vse odredbe posebnih zakonov, ki s tem zakonom niso izrečno ukinjene in ki določajo za obče kretanje po položajnih skupinah roke, ki ne ustrezajo rokom iz § 51. Odredbe posebnih zakonov, ki predpisujejo glede službe v poedinih strokah še posebne roke, brez katerih se poedina zvanja ne morejo doseči, ostanejo v veljavi poleg odredb iz § 51.

§ 269.

Rešitve o osebnih pokojninah, izdane po 1. aprilu 1930., v katerih je vzeta za pokojninsko osnovo tudi doklada na službo, se morajo v 6 mesecih od dne, ko stopi ta zakon v veljavo, spraviti v sklad z odredbami §§ 130. in 131. tega zakona, in sicer tako, da je ugotoviti, koliko bi znašali pokojninski prejemki, če se uporabijo odstotki iz §§ 130. in 131. Kolikor bi tako ugotovljeni pokojninski prejemki bili manjši od pokojninskih prejemkov, ki so pripadali upokojenemu uslužbencu do dne, ko stopi ta zakon v veljavo, se mora ta razlika odbiti od osebne draginske doklade.

§ 270.

Pri ministrstvu za promet se postavijo šoferji za ministrske avtomobile, ki se delegirajo na delo, in sicer:

predsedniku ministrskega sveta in ministru za zunanje posle po 2, ostalim ministrom pa po 1.

Krediti, iz katerih so se doslej plačevali šoferji, se nakažejo ministrstvu za promet.

§ 271.

V skladu s § 32. se predpiše v roku 6 mesecev pravilnik o postranskih prejemkih uslužbencev državnih prometnih ustanov; dokler se ta pravilnik ne izda, velja v tem pogledu dosednji pravilnik.

§ 272.

Uredba, ki jo predvideva § 172., se predpiše v roku 6 mesecev; dokler se ta uredba ne izda, veljajo zadevni dosednji predpisi.

§ 273.

Dokler se ne predpiše pravilnik o delavcih, ustrežno § 188., veljajo predpisi dosedanjih pravilnikov o delavcih.

§ 274.

Od dne, ko topi ta zakon v veljavo, dobijo zatečeni uslužbenci državnih prometnih ustanov te-le nazive:

1. višjega svetnika vsi zatečeni uradniki IV. skupine in IV.-a skupine I. kategorije;

2. višjega sekretarja zatečeni uradniki V. skupine I. kategorije v ministrstvu za promet, v generalni direkciji železnic, upravi pomorstva in rečnega prometa;

3. svetnika zatečeni uradniki V. skupine I. kategorije pri oblastnih železniških direkcijah in pri direkciji pomorskega prometa;

4. inspektorja zatečeni uradniki I.-a skupine II. kategorije;

5. poverjenika zatečeni uradniki VI. skupine I. kategorije;

6. višjega kontrolorja zatečeni uradniki I. skupine II. kategorije;

7. višjega pristava zatečeni uradniki VII. skupine I. kategorije;

8. kontrolorja zatečeni uradniki II. skupine II. kategorije;

9. pristava zatečeni uradniki VIII. skupine I. kategorije.

§ 275.

Obstoječa udruženja, ki se zatečejo na dan, ko stopi ta zakon v veljavo, morajo predložiti v roku treh mesecev ministrstvu za promet svoja pravila in prositi za dovoljenje nadaljevanja dela, ako to žele.

XIII. POGLAVJE.

Razpored zvanj.

§ 276.

Uradniška zvanja se razporejajo tako-le:

I. skupina.

Nima zvanja.

II. skupina, 1. stopnja.

Pomočnik ministra za promet.

Generalni ravnatelj železnic.

II. skupina, 2. stopnja.

Pomočnik ministra za promet.

Generalni ravnatelj železnic.

III. skupina, 1. stopnja.

Generalni inšpektor ministrstva za promet.

Upravnik pomorstva in rečnega prometa.

Pomočnik generalnega ravnatelja železnic.

Ravnatelj:

oblastnega železniškega ravnateljstva in ravnateljstva pomorskega prometa.

Pomočnik železniškega ravnatelja.

Načelnik:

ministrstva za promet,
generalnega ravnateljstva železnic,
uprave pomorstva in rečnega prometa,
oblastnega železniškega ravnateljstva in
ravnateljstva pomorskega prometa.

III. skupina, 2. stopnja.

Generalni inšpektor ministrstva za promet.

Upravnik pomorstva in rečnega saobračaja.

Pomočnik generalnega ravnatelja železnic.

Ravnatelj:

oblastnega železniškega ravnateljstva in
ravnateljstva pomorskega prometa.

Pomočnik železniškega ravnatelja.

Načelnik:

ministrstva za promet,
generalnega ravnateljstva železnic,
uprave pomorstva in rečnega prometa,
oblastnega železniškega ravnateljstva in
ravnateljstva pomorskega prometa.

Višji svetnik:

ministrstva za promet,
generalnega ravnateljstva železnic in
uprave pomorstva in rečnega prometa.

Upravnik glavne delavnice.

IV. skupina, 1. stopnja.

Višji svetnik:

ministrstva za promet,
generalnega ravnateljstva železnic,
uprave pomorstva in rečnega prometa,
oblastnega železniškega ravnateljstva in
ravnateljstva pomorskega prometa.

Svetnik:

ministrstva za promet,
generalnega ravnateljstva železnic in
uprave pomorstva in rečnega prometa.

Upravnik glavne delavnice.

IV. skupina, 2. stopnja.

Višji svetnik:

ministrstva za promet,
generalnega ravnateljstva železnic,
uprave pomorstva in rečnega prometa,
oblastnega železniškega ravnateljstva in
ravnateljstva pomorskega prometa.

Svetnik:

ministrstva za promet,
generalnega ravnateljstva železnic,
uprave pomorstva in rečnega prometa,
oblastnega železniškega ravnateljstva in
ravnateljstva pomorskega prometa.

V. skupina.

Višji tajnik (§ 47., odst. 3.):

ministrstva za promet,
generalnega ravnateljstva železnic in
uprave pomorstva in rečnega prometa.

Svetnik (§ 47., odst. 3.):

oblastnega železniškega ravnateljstva in
ravnateljstva pomorskega prometa.

Inspektor (§ 47., odst. 2.).

Luški poglavar (§ 47., odst. 2.).

VI. skupina.

Poverjenik (§ 47., odst. 3.).

Višji kontrolor (§ 47., odst. 2.).

Luški kapitan I. razreda (§ 47., odst. 2.).

Kapitan pristanišča I. razreda (§ 47., odst. 2.).

VII. skupina.

Višji pristav (§ 47., odst. 3.).

Kontrolor (§ 47., odst. 2.).

Luški kapitan II. razreda (§ 47., odst. 2.).

Kapitan pristanišča II. razreda (§ 47., odst. 2.).

Glavni arhivar (§ 47., odst. 1.):

ministrstva za promet,

generalnega ravnateljstva železnic,
uprave pomorstva in rečnega prometa,
oblastnega železniškega ravnateljstva in
ravnateljstva pomorskega prometa.

Prepisovalec* — strojepisec (§ 47., odst. 1.).

Višji prometnik (§ 47., odst. 1.).

Višji vlakovni preglednik (§ 47., odst. 1.).

Glavni blagajnik voznih listkov (§ 47., odst. 1.).

Višji strojni nadzornik (§ 47., odst. 1.).

Višji instrucijski strojevodja (§ 47., odst. 1.).

Višji strojevodja (§ 47., odst. 1.).

Višji motorovodja (§ 47., odst. 1.).

Višji poslovodja (§ 47., odst. 1.).

Višji tehnik (§ 47., odst. 1.).

Višji nadzornik (§ 47., odst. 1.):

proge, mostov, predorov, rudnikov, gramoznic,
vodovodov, zgradb, telegrafov, signalov, zavodov
za impregniranje pragov, tehtnic.

Višji luški prometnik (§ 47., odst. 1.).

Višji ribarski nadzornik (§ 47., odst. 1.).

Višji nadzornik svetilnikov (§ 47., odst. 1.).

Višji ladijski strojnik (§ 47., odst. 1.).

Višji ladijski vodja (§ 47., odst. 1.).

Višji tehnični poslovodja (§ 47., odst. 1.).

Višji gradbeni nadzornik (§ 47., odst. 1.).

VIII. skupina.

Pristav (§ 47., odst. 3.).

Prometni uradnik (§ 47., odst. 2.).

Tehnični uradnik (§ 47., odst. 2.).

Administrativni uradnik (§ 47., odst. 2.).

Luški pristav (§ 47., odst. 2.).

Ladijski uradnik (§ 47., odst. 2.).

Oficial (§ 47., odst. 1.).

Nadzornik skladišča (§ 47., odst. 1.).

Strojepisec (§ 47., odst. 1.).

Prometnik (§ 47., odst. 1.).

Vlakovni preglednik (§ 47., odst. 1.).

Blagajnik voznih listkov in prtljage (§ 47., odst. 1.).

Vlakovodja (§ 47., odst. 1.).

Skladiščnik (§ 47., odst. 1.).

Glavni telegrafist (§ 47., odst. 1.).

Premikalni nadziratelj (§ 47., odst. 1.).

Strojni nadziratelj (§ 47., odst. 1.).

Preglednik lokomotiv (§ 47., odst. 1.).

Strojvodja (§ 47., odst. 1.).

Motorovodja (§ 47., odst. 1.).

Poslovodja (§ 47., odst. 1.).

Nadzornik električnih naprav (§ 47., odst. 1.).

Tehnik (§ 47., odst. 1.).

Strojnik (§ 47., odst. 1.).

Vozovni preglednik (§ 47., odst. 1.).

Risar (§ 47., odst. 1.).

Nadzornik (§ 47., odst. 1.):

proge, mostov, predorov, rudnikov, gramoznic,
vodovodov, zgradb, telegrafov, signalov, zavodov
za impregniranje pragov, tehtnic.

Luški prometnik (§ 47., odst. 1.).

Ribarski nadzornik (§ 47., odst. 1.).

* V izvorniku: »prevodilac, Op. ur.

Nadzornik svetilnikov (§ 47., odst. 1.).
Ladijski strojnik (§ 47., odst. 1.).
Ladijski vodja (§ 47., odst. 1.).
Pomorsko zdravstveni nadzornik (§ 47., odst. 1.).
Tehnični poslovodja (§ 47., odst. 1.).
Nadzornik signalov (§ 47., odst. 1.).
Gradbeni nadzornik (§ 47., odst. 1.).
Nadzornik plovidbene poti (§ 47., odst. 1.).
Ladijski prtljažnik (§ 47., odst. 1.).
Luški nadpilot (§ 47., odst. 1.).

IX. skupina.

Prometni uradnik (§ 47., odst. 2.).
Tehnični uradnik (§ 47., odst. 2.).
Administrativni uradnik (§ 47., odst. 2.).
Luški pristav (§ 47., odst. 2.).
Ladijski uradnik (§ 47., odst. 2.).
Oficial (§ 47., odst. 1.).
Strojepisec (§ 47., odst. 1.).
Blagajnik voznih listkov in prtljage (§ 47., odst. 1.).
Vlakovodja (§ 47., odst. 1.).
Skladiščnik (§ 47., odst. 1.).
Telegrafist (§ 47., odst. 1.).
Premikalni nadziratelj (§ 47., odst. 1.).
Strojvodja (§ 47., odst. 1.).
Motorovodja (§ 47., odst. 1.).
Poslovodja (§ 47., odst. 1.).
Nadzornik električnih naprav (§ 47., odst. 1.).
Tehnik (§ 47., odst. 1.).
Risar (§ 47., odst. 1.).
Strojnik (§ 47., odst. 1.).
Vozovni preglednik (§ 47., odst. 1.).
Nadzornik (§ 47., odst. 1.):
proge, mostov, predorov, rudnikov, gramoznic,
vodovodov, zgradb, telegrafov, signalov, zavodov
za impregniranje pragov, tehtnic.
Luški uradnik (§ 47., odst. 1.).
Ribarski nadzornik (§ 47., odst. 1.).
Nadzornik svetilnika (§ 47., odst. 1.).
Ladijski strojnik (§ 47., odst. 1.).
Ladijski vodja (§ 47., odst. 1.).
Pomorsko zdravstveni nadzornik (§ 47., odst. 1.).
Tehnični poslovodja (§ 47., odst. 1.).
Nadzornik signalov (§ 47., odst. 1.).
Gradbeni nadzornik (§ 47., odst. 1.).
Nadzornik plovidbene poti (§ 47., odst. 1.).
Ladijski prtljažnik (§ 47., odst. 1.).
Luški nadpilot (§ 47., odst. 1.).

X. skupina.

Pomožni oficial.
Pomožni skladiščni nadzornik.
Pomožni strojepisec.
Pomožni prometnik.
Pomožni blagajnik voznih listkov in prtljage.
Pomožni vlakovodja.
Pomožni skladiščnik.
Pomožni telegrafist.
Pomožni premikalni nadziratelj.
Pomožni strojvodja.

Pomožni motorovodja.
Pomožni vozovni preglednik.
Pomožni poslovodja.
Pomožni strojnik.
Pomožni nadzornik električnih naprav.
Pomožni tehnik.
Pomožni risar.
Pomožni nadzornik:
proge, mostov, predorov, rudnikov, gramoznic,
vodovodov, zgradb, telegrafov, signalov, zavodov
za impregniranje pragov, tehtnic.
Pomožni luški prometnik.
Pomožni ribarski nadzornik.
Pomožni nadzornik svetilnika.
Pomožni ladijski strojnik.
Pomožni ladijski vodja.
Pomožni pomorsko-zdravstveni nadzornik.
Pomožni tehnični poslovodja.
Pomožni nadzornik signalov.
Pomožni nadzornik plovidbene poti.
Pomožni gradbeni nadzornik.
Pomožni ladijski prtljažnik.
Pomožni luški nadpilot.

§ 277.

Za zvanja, ki so ostala neomenjena v razporedu zvanj iz § 276., ki pa so na osnovi zakonskih predpisov obstajala na dan uveljavljenja tega zakona, se odredi položajna skupina z odlokom ministra za promet v sporazumu z ministrom pravde in ministrom za finance v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta, smiselno po zvanjih, ki so naštetja v razporedu in ki jih je smatrati kot zvanja, označujoča važnost funkcije v dotični skupini.

Položajne skupine za nova zvanja se odredijo z zakonom.

§ 278.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga podpiše kralj, obvezno moč pa dobi, ko se razglasi v »Službenih novinah«.

Našemu ministru za promet priporočamo, naj razglasi ta zakon, vsem Našim ministrom, naj skrbje za njegovo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, naj po njem postopajo, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, 22. junija 1931.; M. S. št. 15502/31.

Aleksander s. r.

Minister za promet
Laz. Radivojević s. r.
Videl
in pritisnil državni pečat
čuvar državnega pečata,
minister pravde
Dimitrije V. Ljotić s. r.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Nj. Vel. kralja,
armijski general
P. R. Živković s. r.